

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroska 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Ponesrečen poskus.

Kdor predčasno ostari, goji željo, da se zopet pomladi. Tej želji bi radi ustregli gotovi vrači, ki v to svrhu porabljajo razna sredstva. Trajnega uspeha kajpada takšna sredstva ne rode. Znani ruski zdravnik Voronov je hotel z vcepitvijo živalskih - povečini opičjih - žlez pomlajevati predčasno ostarele ljudi. Tudi njegova metoda se je izkazala kot neučinkovita ter je propadla.

Sličen pomlajevalen poskus so proizvajali 30. junija v Beogradu na JNS. Ta stranka je stara komaj par let, pa je ostarela v slabotno, za življenje nesposobno starko. Da bi to starko, ki je povsod predmet pomilovanja, poživili, so ji dali nekaj injekcij v obliki fraz (praznih besed) ter so jo jugoslovensko sfrizirali in z jugoslovenskimi trakovi in pentljami načikali.

Zaman ves trud in napor. Od fraz ne more nikdo živeti, fraza ne more nikogar poživiti. Najmanj učinka pa ima fraza tam, kjer so dela v popolni protivnosti z gesli in obljubami. In tako je pri JNS. Na kongresu te stranke v Beogradu zadnjega junija se je liberalna gospoda, ki se je tamkaj zbrala, na široka usta razgovorila o demokraciji in svobodi. Izjavila je na usta enega svojih prvih generalov: »Mi smo za demokracijo in smo prepričani, da je v Jugoslaviji mogoče le demokratični režim in da demokracija najboljše služi utrditvi jugoslovenske svobode in neodvisnosti.«

JNS za demokracijo in svobodo?! Kdo je v Jugoslaviji, če izvajamo JNS generala, ki se ne bi tem besedam smejal? JNS režim je bil vladstvo diktature, nasilja in tlačanja vsake svobode. Še le z odstranitvijo te stranke z državne uprave so vzšli žarki svobode in začetne demokracije našim državljanom. Demokratičen režim, ki najbolje služi utrditvi jugoslovanske svobode in neodvisnosti, je le takrat mogoč, ako nima JNS v državi nobene besede.

Ista vrednost je tudi JNS fraza o samoupravi. Gospodje, ki se zdaj zbirajo pod okriljem JNS, ker jim to trenutno najbolj kaže, da ne ostanejo brez politične strehe, so bili od nekdaj gorečniki centralizma in unitarizma (državne pretirane edinstvenosti). Ako bi prej tako ravnali, kakor sedaj govorijo in obljublajo, bi v naši državi ne bilo Vidovdanske ustave in vseh drugih ponesrečenih poskusov državne ureditve. Posebej slovenskemu narodu bi bile prihranjene milijonske vso- te narodnega premoženja, ki jih je pogoltnil pretirani centralizem.

JNS se je na svojem kongresu v Beogradu ponašala na usta svojega glavnega tajnika dr. Kramerja z občinskimi volitvami 1. 1933. In vprav te volitve in pred njimi izvršena pregrupacija občin je JNS v Sloveniji najbolj osovražila. Te volitve se namreč niso vršile, kakor se je v Beogradu poudarjalo, »s sodelovanjem vseh jugoslovanskih konstruktivnih elementov«, marveč z metodami, ki so doslej v Sloveniji bile nečuvane. Proglašalo se je načelo: »Zmagati moramo z vsemi sredstvi!« Kakšna nasilja so se vršila pri teh volitvah, kako so se »skonstruirale« številke volilnega izida, je ostalo nam vsem v svežem spominu. To niso »konstruktivni elementi«, marveč vse kaj drugega. Naše ljudstvo si je te elemente dobro zapomnilo, čeprav hočejo nekateri z begom

iz JNS zabrisati sledove svojih zlih dejanj.

Tako se je v Beogradu pomlajevala JNS. Pod njenim okriljem se zbira liberalna gospoda, ki živi od nacionalističnih fraz. V njej si stari liberalci podajajo bratske roke z jugofašisti in pofovci. V njej bo Pucelj s svojimi liberalnimi kmetijci reševal slovensko kmetско vprašanje. V njej se bo pobijal klerikalni zmaj. Saj se je na pomlajevalnem kongresu s strahom poudarjalo, kako opasen postaja ta zmaj v Sloveniji, celo že tudi na Hrvatskem. Mi pa dobro vemo, česa se JNS gospoda boji, ako govori o klerikalnem zmagu. Krščanskega ljudstva se boji. In prav ima, da se ga boji. Pri prvem srečanju s krščanskim ljudstvom pri prihodnjih volitvah bo ta »obnovljena in okrepljena« stranka občutila, kako upravičen je njen strah.

V NAŠI DRŽAVI.

Predsednik vlade dr. Milan Stojadinović se je mudil na Bledu, kjer je na letovišču knez namestnik Pavle. Bled je obiskal 2. julija vojni minister general Marič, ki se je tokrat mudil prvič v Sloveniji. — Dr. Stojadinović se je že zopet vrnil v Beograd.

Vlada je odobrila trgovinskemu ministru 250 milijonov dinarjev za odkup letošnje žetve pšenice.

Razprava proti poslancu Arnavtoviču in tovarišem, ki so obtoženi zaradi napada na ministrskega predsednika g. dr. M. Stojadinoviča v narodni skupščini, je razpisana pred sodiščem za zaščito države v Beogradu 10. julija.

O združenih opozicijah samo pišejo oni, ki si jo želijo, a v resnici pa je opozicijska družba čisto razdvojena. Davidovičevi demokrati se ne morejo zediniti z zemljoradniki in eden drugemu odjedajo pristaše. Dr. Maček je dal dopisniku francoskega lista izjavo, da ne sme preveč zaupati srbijanskim prijateljem. Radi te izjave je nastalo v vrstah opozicije veliko razburjenje. Davidovič je odposlal v Zagreb k dr. Mačku odposlanca, ki se je razgovarjal z voditeljem Hrvatov 2 uri. Ta obisk se nanaša na dr. Mačkovo izjavo Francozu in bi naj dokazal javnosti, da zveze med Zagrebom in Beogradom niso čisto pretrgane. Očita znamenja kažejo, da o kaki združenih opozicijah ni niti govora.

JNS si je na svojem kongresu v Beogradu 30. junija izvolila v glavni odbor izmed Slovencev naslednje gospode: dr. Kramer, dr. Ploj, dr. Lipold, Ivan Pucelj, dr. Otmar Pirkmajer, dr. Rajar, narodni poslanci Ivan Prekoršek, Ivan Mravlje in Albin Koman ter tudi Ivan Arko. V izvršnem odboru so: dr. Kramer, Ivan Pucelj in dr. Otmar Pirkmajer. Za predsednika niso več izbrali Uzunoviča, ki je šel v politični penzijo, marveč Petra Živkoviča, ki je šel kot general v penzijo. O novem predsedniku JNS se sodi, da je njegova politična doba že pretekla ter da ne bo mogel JNS ne obnoviti ne okrepiti.

V DRUGIH DRŽAVAH.

DRUŠTVO NARODOV — ITALIJA IN SANKCIJE.

Pozornost celega sveta je bila v minulem tednu obrnjena v Ženevo, kjer se je sestala skupščina Zveze narodov k izrednemu zasedanju. Najprej so izvolili predsednika, ker je prejšnji dr. E. Beneš postal predsednik Čehoslovaške. Za predsednika je bil izvoljen šef belgijske vlade Van Zeeland. V današnji številki ob straneh pri obeh povestih poročamo, kako se je godilo na tem zasedanju Zveze narodov obesinskemu cesarju, ki se je sicer dobro, vendar brezuspešno postavil za svoje in za pravice svojega naroda. Uspeh neguševega lepo zasnovanega govora je bil ta, da so bili aretirani italijanski časnikarji, ki so zasmehovali njegove pritožbe z galerije sejne dvorane in so jih pozneje izgnali iz Švice. — Na to zasedanje je poslala Italija posebno spo-

menico, v kateri razlaga Društvu narodov, kako je skušala, da bi bil spor med njo in Abesinijo mirno poravnana, a so se vsi tozadevni poskusi razbili. Ko je abesinski cesar v strahu pred odporom svojega lastnega naroda pobegnil iz Abesinije, še preden so italijanske čete zasedle Addis Abebo, je prenehala obstojati tudi abesinska vlada. Italija se zaradi tega ni imela s kom več pogajati in je bila tako postavljena pred nalogo, da napravi v Abesiniji red. Abesinsko prebivalstvo je italijanske čete pozdravilo kot osvoboditelje in poglavarji abesinskih plemen so zahtevali uvedbo bolj človečanskega režima, kakor pa je bil negušev režim, proti kateremu so se vedno upirali. Vsi civilni in cerkveni dostojanstveniki so izrazili italijanskim predstavnikom svojo udanost. Italija smatra za svojo sveto nalogo, izvesti v Abesiniji civilizacijo po načelih pakta Društva narodov in po vseh mednarodnih smernicah, nanašajočih se na civilizacijsko poslanstvo prosvitljenih narodov. Italija je v Abesiniji uvedla versko svobodo ter odpravila suženjstvo in prisilno delo. Italija tudi v polni meri priznava načelo, da se abesinski domačini ne smejo siliti v vojaško službo razen v policijske svrhe in za obrambo njihove lastne domovine. Italija hoče tudi v bodoče redno obveščati Društvo narodov o napredku svojega civilizacijskega dela v Abesiniji ter je zopet pripravljena aktivno sodelovati z Zvezo narodov, zlasti pa pri njeni reformi, ki je neobhodno potrebna. Končno še omenja spomenica italijanske vlade položaj, v katerega je prišla Italija zaradi sankcij, in potrebo, da se odstranijo vse ovire, ki so doslej otežkočale mednarodno sodelovanje. — Tako se glasi italijanska poslanica, ki je rodila popoln uspeh. Neguša so zastopniki držav članic Zveze narodov poslušali; Italijanom so ugodili in dali na prosto, da članice Društva narodov lahko obnovijo gospodarske stike in odnose z Italijo. Italija je dosegla, kar je hotela: ukinitve sankcij in bo tudi po zasedbi Abesinije ostala v Zvezi narodov.

Italija in Albanija. Italijanski uspehi z zasedbo Abesinije gredo dalje in sicer kar se tiče Albanije. Albanija je v resnici italijanska kolonija in ni več daleč čas, ko bo napravila Italija z njo isto, kar je učinila z Abesinijo.

V vladi na Čehoslovaškem so 3 Nemci. Pogajanja med vlado in nemško krščansko-socialno ljudsko stranko so dovedla do popolnega uspeha in je ta stranka stopila v vladno družbo. Poslanec te stranke Ervin Zajiček je imenovan za ministra brez portfelja. Na ta način bodo imeli Nemci na Čehoslovaškem tri ministre. Nemški socialni demokrat dr. Čech je minister za narodno zdravje, zastopnik zveze nemških kmetov dr. Spina in zastopnik nemške krščansko-socialne ljudske stranke Zajiček pa sta ministra brez portfelja. Z vstopom nemških kršč. socialcev v vlado je število vladne večine v poslanski zbornici narastlo od 171 na 177, število glasov opozicije pa je padlo od 129 na 123. Večina vladne družbe je radi tega porastla od 42 na 45.

Nova vlada na Bolgarskem. Bolgarski ministrski predsednik KJoseivanov je 4. julija odstopil s svojo vlado. Kralj Boris je poveril nalog za sestavo nove vlade

KJoseivanovu, ki je sprejel v svojo prejšnjo vlado pet novih ministrov. Zamenjane so osebnosti v naslednjih ministrstvih: v notrajnem, pravosodnem, prosvetnem, kmetijskem in prometnem.

Uspeh Turčije glede vprašanja Dardanel. Zadnjič smo poročali, da zahteva Turčija vojaško utrditev dardanelske morske ožine, ki bi morala ostati po določbah mirovne pogodbe brez utrdb in brez vojaške zasedbe. Dardanelsko vprašanje so obravnavale države, ki so podpisale tozadevno mirovno pogodbo, v Montreauxu v Švici Pogajanja za Dardanele se ni udeleževala Italija. Angleži so se protivil, da bi imeli Rusi skozi Dardanele povsem prosti prehod. Konečno je le bil dosežen sporazum med Turčijo, Rusijo in Anglijo. Morske ožine ostanejo odprte za trgovske ladje, za vojne pa le tedaj, kadar bi morale te vršiti kake naredbе Zveze narodov. Rusija lahko pošlje svoje črnomorsko brodoge skozi ožine na pomoč baltiskemu.

Francoska socialistična vlada apeljala žitni monopol. Francoska levičarska vlada je apeljala s 375 proti 215 glasom žitni monopol. Tozadevna parlamentarna seja je bila zelo burna. Novi zakon določa, da prevzame država nadzorstvo nad

žitno trgovino. V smislu novega zakona bi naj bilo žito prodano od producenta naravnost konzumentu brez vsake vmesne trgovine. Vlada hoče na ta način krušne cene znižati, žitne pa dvigniti. Obstaja nevarnost, da bo zadeva s tem monopolom doživela polom v praksi.

Državni udar v Gdansk. Mesto Gdansk na severu je bilo do pred nedavnim pod varštvom Društva narodov. Upravo je vodil vrhovni komisar Zveze narodov. Narodni socialisti so izvedli v Gdanku državni udar s proglasom popolne neodvisnosti in samostojnosti mesta. Gdanci zahtevajo, da Zveza narodov odpokliče svojega komisarja. Dne 2. julija je že bil gdanski komisar v Ženevi, kjer je poročal, kaj so napravili narodni socialisti. Proglas neodvisnosti Gdanska ni ničesar drugega, kakor priprava na zasedbo od strani Nemčije. Osamosvojitve Gdanska je postavila Društvo narodov pred nove težkoče in se je s tem mednarodni položaj precej zaostрил.

Volitve predsednika ameriških Združenih držav se bodo vršile letos novembra. Dosedanjega predsednika Rosevelta so postavili njegovi pristaši kot edinega kandidata, vrste njegovih političnih nasprotnikov so čisto razdvojene.

Porast katoliških redov. Po svetovni vojni je število katoliških redovnikov in redovnic znatno narastlo. V naslednjem objavljamo številke iz l. 1935 in v oklepajih iz l. 1919: jezuiti 24.270 (17.121), frančiškani 22.527 (19.000), kršč. šolski bratje 15.325 (14.630), kapucini 12.635 (10.071), salezijanci 10.971 (4179), benediktinci 9070 (6457), dominikanci 6700 (4476), maristi 6612 (6287), redemptoristi 6239 (4500), oblati brezmad. Spočetja 4955 (3110), trapisti 3417 (3131), usmiljeni bratje 2300 (1617).

Pred beatifikacijo italijanske princesinje. V Turinu se je začel v navzočnosti kardinala Fossati proces za beatifikacijo princezinje Marije Klotilde, ki je bila hči prvega kralja zedinjene Italije Viktorja Emanuela II. Rojena je bila l. 1843 ter se je na željo očetovo l. 1843 poročila s francoskim princem Jeromom Bonaparte. Ko je francoska vlada l. 1872 izgnala njeneža moža iz Francije, je tudi sama zapustila to državo ter se je naselila v gradu Mancolieri pri Turinu. Živela je pobožno in sveto življenje. Ljudstvo jo je imenovalo »svetnico z Mancolierija«. Bila je mati princa Viktorja, princa Ludvika in princezinje Leticije. Da bi še popolnejše služila Bogu, je zapustila svet ter vstopila v samostan dominikank.

100.000 zakonskih parov. Od leta 1932 sprejema papež Pij XI. v posebnih avdiencah novoporočene pare. Nedavno je bil od sv. Očeta sprejet 100.000 zakonski par. Večina teh parov je kajpada iz Italije, nekaj pa tudi iz drugih držav. Za druge sprejeme pri papežu je potrebno posebno priporočilo. Pri novoporočenih pa zadoštuje izkaz o izvršeni poroki. Ni tudi treba, kakor pri drugih avdiencah čakati ne-

kaj dni. Če pridejo še predpoldne, so takoj sprejeti. Včasih jih sv. Oče sprejme kar 200 parov. Vsakokrat ima na nje nagovor. Potem obdari novoporočence: ženini dobi svetinjico, nevesta pa rožni venec. Italijanska železniška uprava olajšuje taka potovanja z dovoljenjem velikega popusta pri voznini.

Benediktinci na Japonskem. Pred 4 leti sta 2 patra benediktinca iz Beurona na Nemškem odpotovala na Japonsko, da bi tam ustanovila benediktinsko naselbino. Kupila sta potrebno zemljišče v okolici glavnega mesta Tokija ter začela l. 1833 z gradnjo samostana. Samostan, ki ima krasno lego s pogledom na bližnje morje, je bil letos 25. marca od nadškofa iz Tokija slovesno blagoslovljen. Tamošnje prebivalstvo se je te cerkvene slovesnosti v velikem številu udeležilo ter kaže veliko zanimanje za samostansko naselbino in njene namene. Ker se v Beuronu v velikem obsegu in z velikim uspehom goji cerkvena umetnost (slikarstvo, podobarstvo, stavbarstvo, cerkvena glasba in petje), bodo benediktinci, ki prihajajo na Japonsko iz tega samostana, tudi na Japonskem gojili umetnost v službi vere in cerkve. Tako upajo, da bodo pripravili v dušah ljudi, ki so še pagani, pot za Kristusa in njegovo vero.

Romanje na Sveto goro pri Gorici, združeno z izletom v Trst, bo letos samo enkrat in sicer štiri tedne potem, ko bomo imeli zaključen romarski spisek. Predno se odločite za to lepo romanje, nam pišite dopisnico, da vam pošljemo podrobna obširna pojasnila brezplačno. Priglasiti se je treba najpozneje do 1. julija t. l. Dopise naslovite: »Po božjem svetlu«, Ljubljana, šentpeterska vojašnica. 727

V Rim in Neapelj, zanimivo in poučno potovanje po Italiji z avtom od 27. julija do 7. avgusta; ogled vseh večjih znamenitih krajev: Benetke, Padova, Firenze, Rim, Neapelj, Pompej, Loreto itd. Podrobni spored pošljemo vsakomur zastoj. Dopise naslovite: »Po božjem svetlu«, Ljubljana, šentpeterska vojašnica. 727

Osebnosti vesti.

Spored letošnjih novih sv. maš v naši škofiji in pridigarji. Novomašniki in pridigarji iz V. letnika: Duh Ludvik, 26. julija, Sv. Križ pri Ljutomeru, govornik profesor dr. Ehrlich; Fajdiga Alojzij, 12. julija, Dobje pri Planini, govornik kanonik dr. Žagar; Feguš Ignac, 2. avgusta, Sv. Marko niže Ptuja, govornik kaplan Fr. Veselič, Gabor Alojzij, 12. julija, Tišina, govornik kaplan Alojzij Šostarec; Gomboc Franc, 19. julija, Pertoča, govornik kaplan Jože Mlaker; Holzedl Anton, 12. julija, Fiksinci, govornik župnik Andrej Berden; Jeler Karl, 19. julija, Sevnica, govornik salezijanec dr. Blatnik; Kovačič Tone, 12. julija, Dobova, govornik župnik Franc Strmšek; Kušar Stefan, 12. julija, Laporje, govornik župnik Anton Tkavc; Laura Mihael, 26. julija, Sv. Marjeta pri Ptuj, govornik kaplan Ivan Bombek; Ornik Friderik, 12. julija, Sv. Jurij v Slov. gorici, govornik župnik Ivan Rehar; Petančič Davorin, 12. julija, Sv. gora, govornik kaplan Jakob Sem; Potokar Ferdo, 19. julija, Sv. Jerdert nad Laškim, govornik ravnatelj tiskarne sv. Cirila Franc Hrastelj; Tominšek Franc, 19. julija, Vransko, govornik župnik Ignac Bervar; Vogrinec Anton, 26. julija, Sv. Vid pri Ptuj, govornik župnik Jakob Soklič; Žolnir Alojzij, 19. julija, Makole, govornik župnik Jože Žolnir. — Iz IV. letnika: Jerič Mihael, 12. julija, Turnišče, govornik dekan Ivan Jerič; Kozar Alojzij, 26. julija, Petrovci, govornik ravnatelj Marijanišča dr. Kelenc; Oberžan Justin, 12. julija, Loka pri Zidanem mostu, govornik brat Oberžan Drago; Tratnjek Stefan, 26. julija, Beltinci, govornik kaplan Ivan Škafar; Zver Stefan, 19. julija, Turnišče, govornik prošt iz Ptuja Ivan Greif.

Z odliko končal študije. G. Gregor Zafošnik, duhovnik iz naše škofije, je končal z odliko na glasbeni akademiji na Dunaju petletne glasbene študije. Naše častitke!

Nesreče.

Dva ubita od električnega toka. V Mariboru v Jezdarski ulici se je zgodila zadnjega junija huda nesreča, ki je zahtevala dve smrtni žrtvi. Omenjenega dne popoldne je hudo deževalo in omočilo zastave, ki so še visele. 58 letni hišnik Fr. Drahtscheider je snemal zastavo s hiše trgovca Kovača. Mokra zastava se je zapletla med električno napeljavo. Hišnik je precej potegnil, žica s tokom nad 200 voltov se je odtrgala in padla na tla. Ko je ležala žica na tleh, je prišel mimo 31-letni strojni ključavničar Andrej Vrabl, ki se je vrnil nedavno iz Avstrije. Pograbil je žico in tok ga je vrgel po tleh. Na pomoč mu je prihitel hišnik Drahtscheider, katerega je tudi udaril tok, da se je zgrudil. Na pomoč pribrzeli reševalci so se trudili, da bi ponesrečenca obudili k življenju, a je bil ves trud zaman.

Požar v zvoniku radi udara strele. Med hudo nevihto, ki je divjala 30. junija popoldne, je udarila strela v zvonik na Mu-

ti. Kljub hudemu naliwu so takoj po udaru švignili plameni iz ostrejša zvonika. V par trenutkih je bil celi zvonik v dimu, iz katerega je silil plamen. Prihiti so na pomoč domači in vuzeniški gasilci. Uspelo jim je, da so omejili ogenj na leseni del zvonika, medtem ko je spodnji zidani z zvonovi ostal nepoškodovan. Škoda je znatna. Povrh je napravilo neurje s točo prav občutno škodo na polju in so posebno občutno udarjeni hmeljski nasadi.

Težka nesreča drvarja. Pod Sv. Arehom na Pohorju je bil zaposlen pri podiranju lesni delavec Viktor Švajger iz Laznice. Deblo ga je tako vrglo na tla, da si je nevarno zlomil nogo in je dobil notrajne poškodbe. Odpeljali so ga v mariborsko bolnico.

Padec s črešnje. V Radečah pri Pragerskem je padel s črešnje 18 letni pleskarski pomočnik Alojzij Letina. Obležal je nezavesten z zlomljeno hrbtenico.

Že zopet nočni požar na Dravskem polju. V Šikolah pri Cirkovcah je nočni požar upepelil posestniku Antonu Kmetecu stanovanjsko poslopje ter škedenj. Zgorelo je precej sena in orodja. Hitro pribrzeli gasilci so preprečili, da se ni ogenj razmahnil na sosedna poslopja.

Nesreče v okolici Ptuja. Hlodovje je poškodovalo pri razkladanju 52letnega Petek Franca, posestnika v Vičancih. — Pri spravljanju krme se je prevrnil voz na Jožefa Bračka, posestnika v Grajenščaku. Komaj so ga izvlekli nezvestnega izpod voza. Pri obiranju črešenj je padel z drevesa devetletni Ludvik Ploj, sinko posestnika v Drbetincih, in si je zlomil desno nogo.

Je že zopet dvakrat gorelo na Dravskem polju. Zakonca Predikaka v Podovi na Dravskem polju sta prestala v noči 3. julija strašne trenutke. Kmalu po polnoči je izbruhnil plamteč ogenj v hlevu posestnika Simona Predikaka. Od vseh strani so prihiti na mesto nesreče ljudje, ki so skušali s klici prebuditi oba pogorelečeva sina, 21letnega Ivana in 23letnega Franca, ki sta trdno spala na hlevu. Vsak trenutek je grozila nevarnost, da se zruši streha in fantov še ni bilo na spregled. Celo poslopje je bilo zavito v plamen, nikdo ne bi bil mogel do spečih, ko sta se vendarle tako z grozo pričakovana pojavila in sta se s spretnim skokom z gorečega poslopja prav v zadnjem trenutku rešila strašne smrti. Dobila sta le neznatne opekline po rokah in glavi. Gasilci so ogenj, ki je že bil preskočil na hišo, omejili. Škoda znaša 30.000 Din. — V Devini pri Pragerskem je upepelil nočni požar posestniku Lukežu Mele 20.000 Din vredno gospodarsko poslopje.

Pojasnjena smrtna nesreča posestnika. Iz Ptuja poročajo, da so našli na cesti med Borovci in Ptujem v noči mrtvega moškega. Trgovec Žnidarič, ki se je ob enih v noči peljal s tovornim avtomobilom mimo mrtvega, je obvestil orožnike, ki so se podali takoj na lice mesta. Prepoznali so v mrtvecu 42letnega Jožefa Meško, kočarja od št. Lenarta pri Veliki Nedelji. Patrulja je ugotovila na glavi zevajočo rano, katero je Mešku prizadjal kak avto ali pa tolovaj s topim predmetom. Najdeni se je mudil v torek 30. junija v Mariboru kot gonjač nasejmu in se je vračal proti domu z eno kravo, med-

tem ko je drugo živino prodal. V Ptuj je pustil še kravo v hlevu Brenčičeve krčme in je šel sam v noči proti št. Lenartu. Tekom 1. julija popoldne je bilo truplo sodno razteleseno. Komisija je ugotovila, da je postal Meško, oče devetčlanske družine, žrtev brezvestnega avtomobilista, ki je odbrzel, ko je živinskega gonjača smrtno povozil.

Gad pičil deklino. Pri nabiranju jagod za Sv. Planino pri Trbovljah je pičil gad Šmidovo dekle iz cementarne. Pravočasna zdravniška pomoč je odstranila vsako nevarnost.

Opustošenja nevihte. Neurje s hudimi naliwi je doletelo v nedeljo 28. junija popoldne Vitanje, Dobro in Vojnik. Blizu Vojnika je užgala strela hišo in gospodarsko poslopje nekega posestnika. Oblak se je utrgal skoro istočasno nad Mislinjsko dolino. Med postajama Paka in Zg. Dolič so hudourniki s hriba prinesli plaz, ki je zasul progo precej na dolgo. Do očiščenja se je vršil promet s prestopanjem potnikov. Naravnost razdejanja je povzročila istočasno nevihta po vaseh pri št. Jurju ob j. ž. Hudo so prizadeta naselja: Ogorevc, Opoka, Prožinska vas, Moste in Store. V vasi Ogorevc je trpel vsled naliva najbolj posestnik Jožef Gajšek. V hiši mu je stala voda 1 m visoko. S hriba mu je navalil hudournik pred hišo 100 vozov kamenja. Blizu Cestnega Jožeta v Podgorju je v hribu odtrgani plaz podrl hlev in močno poškodoval poleg stoječo hišo.

Izredna nesreča. Dne 2. julija popoldne je bilo povsod hudourni. Nad Ljubljano in okolico se je utrgal oblak. Na polju, ki je last ljubljanskega Marijanišča in sicer med Šmartinsko in Linhartovo cesto, je bilo zaposlenih kakih 16 delavcev in delavk. Radi hudega naliva je zbežala skupina delavcev pod bližnji kozolec, ki je bil napolnjen s senom ter raznimi drugimi pridelki. V bližini kozolca so bili cigani z dvema vozoma, ki so tudi pribežali pod streho. Naenkrat pa je silovit sunek viharja zrušil kozolec in so bili vsi vedrilci pokopani pod seno in tramovje. Na pomoč poklicani ljubljanski rešilci so začeli z reševanjem izpod ruševin. Izredna nesreča je zahtevala eno težko ranjeno delavko Terezijo Dolinar. Sestra Velimira je bila ranjena na tilniku in na nogah. Lažje ranjenih je bilo pet delavk in delavcev.

Soboški g. kanonik Ivan Szlepecz †

Avtomobilska nesreča zadela mater in otroka. V Ljubljani na Sv. Petra cesti je 1. julija zadela avtomobilska nesreča 27-letno Marijo Nagličevo, ženo delavca, in njenega sinčka Edvarda. Otrok se je iztrgal materi iz rok in je stekel preko ceste. Mati je skočila za fantkom in v tem trenutku je tovorni avto povozil oba. Mati je dobila hujše poškodbe po celem telesu, otrok je bil le lažje poškodovan.

Strela ubila gospodarja. V Repušu v župniji Dobje na Kranjskem je divjalo 30. junija hudo neurje. Med nevihto je vedril pod kapom gospodarskega poslopja posestnik Martin Vodeb. Naenkrat se je zablisnilo in strela je zadela Vodeba smrtno v glavo. Vse prizadevanje domačih in sosedov, da bi ga zopet oživel, je bilo brezuspešno.

Dva hrasta zadeta od strele. V župniji Mošnje v Dobrem polju na Kranjskem so imeli 30. junija nevihto, med katero je udarilo v hrast ob kozolcu, ki je zgorel s spravljenim ječmenom. Ob križišču banovinske ceste in potoka Zgoša je stal hrast, katerega je udar strele razklal.

Hišica zgorela. Pri Novem mestu v Ređerči vasi je zgorela hišica Jožefa Šmajdeka. Požar je nastal nepričakovano, ko so bili ljudje zunaj na polju. Ogenj je bil najbrž podtaknjen iz maščevanja.

Strahovito neurje z utrganjem oblaka m s točo so imeli dne 30. junija v Zagrebu. Najstarejši Zagrebčani ne pomnijo, da bi bilo njih mesto kedaj tako prizadeto od povodnji kot tokrat. Oblak se je pretrgal nad Zagrebško goro. Lilo je kakor iz škafe. Potoki so se spremenili v hudournike, ki so drli od vseh strani proti Zagrebu. Vodovje je zalilo mesto in na mah so bile lepe zagrebške ulice pretvorjene v jezero. Ves promet je moral počivati. Ko je voda odtekla, so bile ulice trgovine ter pritlična in kletna stanovanja polna peska, blata in razne druge navlake. Človeških žrtev sicer ni bilo, vendar cenijo škodo na 20 milijonov Din.

Trojni jubilej je obhajal g. Jožef Lončar, župnik pri Sv. Jederti nad Laškim. Njegovi jubileji so bili: 60letnica rojstva, 15letnica mašništva in 20letnica župnikovanja pri Sv. Jederti.

Slomšekovi prazniki v Mariboru.

Sprejem gostov na mariborskem glavnem kolodvoru ob priliki Slomšekovih praznikov. Slika nam kaže v opredju mariborskega g. župana dr. Juvana in njegovo soprogo v narodni noši.

Ministri na Slomšekovih dnevih na slavnostni tribuni pri Marijinem znamenju na Glavnem trgu v Mariboru. Nekako na sredini dr. Korošec, desno od njega Djuro Jankovič, dalje dr. M. Krek, levo od dr. Korošca Djordjevič.

Škof dr. Ivan Tomažič drži v rokah izročilno listino, ki ugotavlja, da je izročil dne 29. junija 1936 minister dr. Anton Korošec lavantinskemu škofu 400.000 svojeročnih podpisov za beatifikacijo Anton Martin Slomška.

Poročila o strahoviti suši prihajajo iz Združenih ameriških držav in to predvsem iz onih pokrajin, ki so žitnice za Ameriko in tudi za drugi svet. Žitna polja so radi suše čisto izžgana in bo žetev zelo slaba.

Razne novice.

Krivoverce podpirajo. Narodna doma v Mariboru in v Celju sta dala svoje prostore na razpolago takozvani starokatoliški krivi veri, da v njih opravljajo svoje obrede. Starokatoliška kriva vera je nastala pred 66 leti na Nemškem. Nekaj ošabnih nemških profesorjev je odpovedlo pokorščino rimskemu papežu ter so ustanovili svojo krivoversko skupino, ki so jo lažljivo imenovali starokatoliško, da bi nerazsodne ljudi zvalili na led. In tej nemški krivi veri dajeta streho in s tem podporo slovenska Narodna doma! Ta doma je pomagalo s svojimi prispevki graditi slovensko katoliško ljudstvo, katoliški duhovniki so v svojem rodoljubju podpirali denarna zavoda, ki sta bila in sta nastanjena v teh domovih. In sedaj zahvala — pristna liberalni zahvala — podpora nemški krivoverski skupini!

»Večernik«, »jugoslovensko« JNS glasilo v Mariboru, se zadnji čas na vso moč trudi, da daje vedno jačje dokaze svoje kulturne zaostalosti ter se poteguje za rekord časnikarske neizobraženosti. Kot pokrovitelj starokatoliške krivoverne sekte je 4. julija objavil v oddelku »teološka razmotrivanja« trditev, s katero proglašava velikega hrvatskega in jugoslovanskega škofa Strossmayerja za »starokatoličana«, torej za pripadnika takozvane starokatoliške krivoverske ločine. Ker takšna gorostasna budalost še ni bila zapisana v hrvatskem jeziku in ker »Večernik« najbrž niti z enim plačanim iztisom ne zahaja na Hrvatsko, omenjeni bogoslovno-znanstveni izsledek mariborskega »Večernika« sporočamo bratom Hrvatoma. Ko bodo strmeli nad tem cvetom časnikarske izobrazbe, bodo hkrati mogli začutiti prijeten vonj JNS »jugoslovenstva«, ki z

vprav zločinsko drznostjo žigosa Strossmayerja, velikega Hrvata in Jugoslavana in katoliškega škofa, kot odpadnika od katoliške cerkve.

»Kmetijski list« ne ve, da je katoliška cerkev božja ustanova, ki ima svojo ustavo od Boga. Duhovniška oblast je od Boga samega, namestitvev duhovnikov se izvrši po škofih, ki so podrejeni rimskemu papežu, kateri je vrhovni poglavar katoliške cerkve in Kristusov namestnik na zemlji. Demokratična pa je ta ustanova, ker imajo dostop do cerkvenih služb od najnižje do najvišje sinovi vseh ljudskih slojev, tudi najnižjih. Po veliki večini izhajajo katoliški duhovniki iz vrst delovnega ljudstva. Zato ni treba »Kmetiskemu listu« skrbeti za demokratizacijo katoliške cerkve. Vnema glasila kmetijskih JNSarjev za demokratizacijo je sumljiva, ako se pomisli, da je ta list podpiral diktatorske režime, dokler so bili v njih zastopani kmetijci.

CESTA PROTI ŠT. ILJU IN NOVE CESTNE ZVEZE V PTUJSKEM SREZU.

Ustvaritev avtomobilske ceste med Mariborom in severno mejo se vedno bolj bliža uresničenju. Prvi del te ceste in sicer od meje do odcepitve banovinske ceste proti Sv. Lenartu pri Pesnici je že bil razpisan. Dne 29. julija pride na vrsto razpis ostalega dela do št. Ilja v dolžini 12 in pol km. Proračun za ta del, ki ne bo težaven, znaša 3.623.000 Din.

Kar se tiče sreza Ptuj, je že deloma dokončanih več novih cestnih zvez, pri katerih dobijo zaposlitev brezposelni.

Predvsem je treba omeniti popravilo ceste Majšperg — Naraplje, za katero je dala banovina ptujskemu cestnemu odboru iz fonda za javna dela 40.000 Din. Dela so v polnem teku. Ista svota je bila nakazana za nadaljevanje ceste Nova cerkev — Podlehnik.

15.000 Din je dala banovina za cesto Sv. Barbara — Dugo in 10.000 Din za dograditev ceste Trbegovci — Hvaletinci.

Napreduje tudi gradnja ceste Svetina — Jeruzalem in bo to ena najlepših cest

v celem okraju. Treba bo najti denarna sredstva za gramoz, ker sicer bodo zemeljska dela vsled neprestanih nalivov razpadla.

Cesta Zavrč — Turški vrh je gotova. Z ozirom na predvideno zvezo s Hrvaško je ta cesta velikega pomena, ker gre tukaj za prometno zvezo Zagreb — Klenovnik.

60 letnico obstoja gasilskega društva bodo slavili 5. t. m. v Dravogradu v okviru večjih slovesnosti. Ob tej priliki bo tudi služba božja na prostem.

Slovesno so bile otvorjene 1. julija t. l. telefonske centrale v Podlehniku, pri Sv. Vidu, pri Sv. Andražu in pri Sv. Barbari v Haložah. Otvoritve se je udeležil poštni ravnatelj dr. Vagaja iz Ljubljane, ptujski srezki načelnik, ptujski župan, poslanec Brenčič in še več drugih.

Neznanega utopljenca, ki je moral biti dolgo v vodi, je naplavila Drava pri Vuhredu.

Bridko kaznovana ljudska lahkovernost. Iz Rač nam poročajo o skoraj neverjetni ciganski goljufiji in lahkovernosti priprostega človeka. Pri kmetu Antonu Lamprehtu sta se oglasila dva neznanca cigana. Stavila sta kmetu ponudbo zamenjave ciganskega konja s posestnikovo kobilo proti doplačilu 3000 Din. Kmetu je bila zamenjava po godu in je v njo privolil. Cigani so izrabili naklonjenost posestnika za drzno goljufijo. Pripovedovali so mu, da imajo nekje pri Podovi v gozdu zakopan zaklad. Gre za 200.000 Din, katere so nekje izmaknili. Ker so v denarni tiski, bi bili pripravljeni, da bi mu odstopili zaklad za 10.000 Din. Lampreht je bil tudi za to zamenjavo pripravljen. V celi vasi pa je zbral komaj 4000 Din. S to svoto so bili cigani zadovoljni. Določili so dan, ko bo morala Lamprehtova žena prinesiti denar na določeno mesto. Kmetica se je podala v gozd pri Podovi. Komaj pa so jo zagledali omenjena dva cigana in še ena ciganica, so jo napadli, jej odvzeli 4000 Din in zginili v šumi.

Negušev pes.

Majhen beli psiček, ki je bil najljubša živalca neguša, je spremljal svojega gospodarja v pregnanstvo. Cesar ga pa ni vzel seboj v London, ampak ga je pustil v svojem prvem zatočišču v Jeruzalemu. Psiček je bil te dni povožen od avtomobila, katerega je šofiral Italijan.

Abesinski cesar pred Društvom narodov.

Dne 30. junija je le moral priti do izrednega zasedanja Društva narodov. To priliko je porabil tudi pregnani abesinski cesar, ki se je pripeljal iz Londona v Ženevo. Zbrani predstavniki 52 pri Zvezi narodov včlanjenih držav so gledali neguša po strani. Poskušali so vse,

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Mati ne verjamejo ničesar. Silvester, pravijo, je usmiljenja vreden človek, očeta ni imel, pravijo, mater pa nič kaj prida; zaradi tega ni sam vsega kriv in za marsikako grdo razvado ne more. Tudi lepe bukvice pričujejo za njega... Dalje... potem pa nisem več čula, ker je pricoklal ujec Miha po stopnicah pa sem morala bežati.«

»Moj Bog, če je iz ječe ušel, ne vemo, kaj bo še napravil... Pavla se ga tako boji.«

»Zakaj pa? Ali je kdaj že kaj imela z njim?« je sumila Urška.

»Ne, ne, ne. En sam krat ga je videla... Jaz se ga tudi bojim. S takim človekom pod isto streho me je strah.«

»Trepica ti, ali misliš, da bo Lisjak starost delal na Ravnah? Jerca ga je vzela na piko in mu bo gotovo podkurila. Če se sam ne spravi, ga bodo orožniki peljali. Kristina, poslušaj me, kaj ti rečem! Dva tedna je lump zdaj pri hiši, pa ga štirinajst dni ne bomo imeli več, verjemi mi!«

Urškine besede so se prej izpolnile, kakor je sama mislila. Še tisti dan so se na Ravnah pri južini onoldne prijeli. Zopet je Lisjak med vso jedjo strm

7 v Pavlo, jo nabadal in z očmi slačil, da je ta od jeze in sramu zdaj zardela, zdaj spet prebledela. Ravnjak je predrzneža večkrat ostro pogledal in zraven pomenljivo zagodrnjal; kazalo pa je, da nesramnež teh znamenj ne razume. Ko je Pavla vstala, da pojde v kuhinjo po jed, in se je na stolu spotaknila, se je Lisjak na glas zarežal in zinil nekaj prav grdega. Tedaj je vse pri mizi utihnilo, nihče se ni smejal, Urška pa je skočila gobeždaču v nos:

»Grdoba nemarna, v svinjak pojdi in h koritu, kjer svinje lokajo! Tam je zate, ne pa za mizo s poštenimi ljudmi.«

»Neumna tička, s teboj nimam nič!« se je Lisjak repenčil. »Tebi nisem ničesar rekel.«

Dekla mu je hotela odgovoriti, tedaj pa je že zagrmel Ravnjakov glas:

»Urška ima prav. Ti si grd cotelj. Zapomni si, da pri nas ni takih navad. Če si se jih spodaj na Poljanskem nalezal, bi bil moral tam ostati; pri nas v hriboh jih ne trpimo. Tu je najslabšega dedca sram, da bi tako klafanje poslušal, kaj šele, da bi sam kaj takega zinil. Če še kdaj tako besedo čujem, te odnesem h koritu in te vržem v vodo kakor garjevo mače.«

Lisjak je prebledel, ustnice so mu trepetale od srda, komaj se je premagal, da ni skočil, nekaj časa je molčal, potem je zahripal:

»Pošaliti se bom vendar smel.«

Razočarana ženica je zbežala k možu, mu potožila cigansko goljufijo in rop. In šele po toliki izgubi je kmet naznanil za-devo z »zakladom« oblasti.

Od 17. junija v Dravi. Drava je naplavlila pri brodu v št. Lovrencu na Pohorju že močno razpadlo moško truplo. Na podlagi pisem, katere so našli pri utopljenču, so ugotovili, da gre za Franca Vindiš, 23 letnega mizarskega pomočnika iz okolice Ptuj. Zadnjič je delal pri mizarskem mojstru Ignacu Wolfgruber v št. Lovrencu na Pohorju. V Dravo je skočil radi nesrečne ljubezni 17. junija.

Vrnitev iz ruskega ujetništva po tolikih letih. Pri mariborski obmejni policiji so se zglasili 30. junija trije, ki so se vrnili iz ruskega ujetništva. Gre za 53 letnega Mihaela Bukojevič iz Ravnice pri Banji Luki, za 45 letnega Ivana Heizmann iz Sonte v Bački in za 42 letnega Jurja Stajčiča iz Branjoka v Banatu. Trojica je zašla v rusko ujetništvo v letih 1914 in 1915 v Galiciji. Vsi trije so dobili šele sedaj stike z domovino. Vrnili so se kot oženjeni z Rusinjami in imajo vsi trije skupaj 8 otrok.

Srednjeevropski vinarski kongres se bo vršil letos od 3. do 5. septembra na Dunaju. Doslej so prijave udeležbo: Bolgarija, Italija, Jugoslavija, Avstrija, Švica, Čehoslovaška in Madžarska. Javljanih je 28 raznih referentov in med temi tudi več strokovnjakov iz Jugoslavije.

Najnovejše pomorsko orožje Anglije. Angleški kralj Edvard VIII. si je ogledal najnovejše orožje vojne mornarice v pristanišču Portsmouth. Gre za motorne torpedne čolne, ki dosežejo brzino 80 km na uro. Čolni so dolgi 16 m, izredno široki in njih motorji proizvajajo 1500 konjskih sil. Spredej in zadej imajo po en brzostrelni top in torpedno cev. Kralj se je udeležil kljub deževnemu nalivu poskušnje vožnje in je prisostvoval učinkovitemu izstrelu torpeda. Vladar se je izjavil pohvalno o brzini tega najnovejšega orožja.

Širite „Slov. gospodarja“!

»To ni šala, to je svinjarija,« ga je usekal ujec Miha; »kdor drugih ne zna, priča, da ima slamo v glavi.«

»In gnoj,« je dodala Urška.

Zdaj so se vsi zasmeli, Lisjak pa je škripal z zobmi, iz oči mu je bliskal hudoben ogenj.

Po kosilu je šla Urška na korito prat. Tedaj se je počasi priplazil Lisjak, da bi se deklji za sramoto maščeval s svojim grdim in neslanim jezikom. Urška pa ni izgubila korajžje in je zavriščala na ves glas:

»Glej, da se mi pobereš, spak ti, drugače te oplazim s tole cunjjo po tvoji prešičji glavi!«

Ko je Lisjak na to nekaj poklaval, je dekla zvila mokro cunjjo in ga udarila po obrazu.

»Ti pasja mačka ti!« je zavpil in zaškrtal z zobmi ter hotel dekle uloviti.

Ta pa je zbežala okoli korita — dedec pa za njo. Kar so ga od zadaj prijele trde roke, da je obstal kakor v kleščah; na uho pa mu je zagrmel Ravnjakov glas:

»Baraba, kaj spet uganjaš?«

»To je nesramnež,« je kriknilo dekle, »nič drugega nima na jeziku kakor grdobije.«

Lisjak se je hotel otresti, toda orjaški Ravnjak ga je dvignil, mu porinil glavo v korito in jo tako dolgo tiščal v vodo, da so se jele na vrhu delati pene; potem ga je izpustil in potisnil daleč od sebe. — Lisjak se je nekaj časa sukal okoli, kašljal, prskal

Začelo se je zopet pometanje! Stalno-barvni cefir 8 Din, potiskani krep 9 Din. Stermecki, Celje.

Dr. Marinič Franc se je preselil s 1. julijem v Koroščevo ulico 26 in ordinira od 9. do 11. in od 14. do 16. ure. 831

Obžalovanja vredni slučaji.

Kaznjenca pobegnili. V Mariboru sta pobegnili od dela pod Kalvarijo dva kaznjenca iz jetnišnice okrožnega sodišča. Prvi begunec je Viktor Lapornik, čevljar-ski pomočnik iz Gajšovcev pri Ptuj. Prestajal je šestmesečno kazen radi tatvine, ki bi mu potekla 28. avgusta. Drugi begunec je Rupert Rotman, delavec iz Maribora. Prisodili so mu radi tatvine 5 me, secev. Kazen bi bil prestal 3. avgusta.

Skočila z balkona in se ubila. V noči na prvega julija je skočila v Mariboru z balkona bara Velike kavarne na Glavnem trgu 20letna plesalka Betka Horvat. Obležala je na cestnem tlaku Dravske ulice s prebito lobanjo, zlomljenimi nogami in s tako hudimi notranjimi poškodbami, da je kmalu po prepeljavi v bolnico umrla. Vzrok samomora je strah pred brezposelnostjo.

Pomotoma so ga imeli za financarja in ga pretepli. Sluga podružnice Prve hrv. štedionice v Mariboru in hišni posestnik na Pobrežju se je vračal ponoči domov na Pobrežje. Ko je prišel do avtomobila, ki je stal pred neko hišo na Aleksandrovi cesti, so planili nanj iz avtomobila štirje neznanci, kateri so ga pobili, da je obležal v krvi na cesti. Napadalcji so takoj nato izginili s skrivnostnim vozilom. Gotovo gre za tihotapce iz Avstrije. Bili so pomotoma uverjeni, da jih hoče motiti financar, ker je imel sluga na glavi službeno bančno čepico.

Delavko zabodel v pleča. Na 19letno Ružo Lah s Pobrežja pri Mariboru je navalil v noči neki moški z nožem in jo je zabodel v pleča. Ranjeno so oddali v mariborsko bolnico.

Izsledena kurja tatica. Orožniki od Sv. Barbare v Slovenskih goricah so zaprli neko 42letno viničarko, ki je pokradla po

sosednih vaseh 100 kokoši ter piščancev, katere je znosila na mariborski trg na prodaj.

Roparski napad. Dne 30. maja je bil izvršen med Ptujem in Hajdino roparski napad na posestnika in živinskega trgovca Franca Senekovič iz Zg. Hajdine. Imenovani je bil v Ptuj v neki gostilni do 1. ure čez polnoč, nakar se je odpeljal na kolesu proti domu. Dve uri po odhodu so ga našli ljudje nezvestnega ob glavni cesti in kolo je ležalo v obcestnem jarku. Prepeljali so ga v bolnico v Ptuj in ugotovili, da ima razbito lobanjo in zlomljeno desno roko. Ogled na mestu je dokazal, da gre za roparski napad. Tolovaj je zginil z listino, v kateri je bilo po izpovedi žene 10—20.000 Din. Manjka tudi denarnica z drobižem in rožni venec, katerega je imel napadeni vedno pri sebi. Ropar je pustil Senekoviču uro. Senekovič je v bolnici podlegel poškodbam, ne da bi se bil poprej zavedel.

Pozornost vzbujajoče aretacije v Ptuj. V današnji številki poročamo o žalostni smrti posestnika Fr. Senekoviča iz Hajdine pri Ptuj. Pred dnevi so ga našli na cesti pri Hajdini smrtnonevarno poškodovanega. Žandarji so aretirali eno žensko ter dva moška, kojih imena so še za enkrat radi večjega obsega preiskave — tajnost.

Žrtev fantovskega pretepa. V Sp. Prištavi pri Ptuj je prišlo med popivajočimi fanti do pretepa s krvavim obračunom. 22 letni Franc Tušek, sin uglednega kmeta, je dobil življensko nevaren zabodljaj v prsa. Prepeljali so ga v bolnico v Ptuj.

Prijet požigalec. V Selcah v Slov. goricah je došlo do prepira med 45letnim posestnikom Friderikom Fekonja in njegovo ločeno ženo. Med kreganjem je grozil mož z nožem in je zažgal vpricho žene slamo na strehi hiše. Na pomoč prispeli ljudje so ogenj udušili, Fekonja pa je moral v zapor.

Vlomilci odnesli 300 litrov vina. Neznani lopovi so vlomili na Kremenu v župniji Videm ob Dravi v klet cerkvenega

in pljuval; ko je prišel k sebi, je divje zatulil, zopet zakašljaj in potem zarjul:

»Prekleti Ravnjak, ti misliš, da si bog! Jaz ti bom pokazal! Ti me ne boš! Tožil te bom.«

»Le kar!« je odvrnil Ravnjak, ki se je ves tresel od jeze, »na sodnji se bova šele zmenila. Ti nisi samo prasec, ti si pravi falot. Kadarkoli slečem jopič in ga obesim, si s tacami v mojih žepih. Ali misliš, da sem slep? Danes zjutraj si imel obe taci v Jerčinem košu; kaj si tam iskal?«

»Prekleti vrag! Saj nisem oženjen tu, da bi moral ostati pri takih klerikavzarjih. Bom že kaj boljšega našel,« je siknil Lisjak.

»Ali misliš, da bi te bil le en dan še pustil pri hiši? Spravi svoje cotovje pa izgubi se! Tiste dinarje, ki sem ti jih še dolžan, ti bom takoj plačal; potem te ne maram več videti. Če boš čez eno uro še tu, bom hlapcem rekel, da te spodijo, in Sultana bom našel nate.«

V durih je stalo več poslov, ki so bili vsemu priče; veseli so bili, da so se rešili nemarnega tovariša. Ta je klet in tekel v hišo po stopnicah v hlapčevsko sobo. Tudi Ravnjak je stopil v hišo, bil je bled ko stena, ustnice so mu drgetale; tako razburjenega ga še posli nikoli niso videli. Vsa v skrbeh je stala Pavla za durmi, in ko je prišel do nje, mu je zašepetala po hrvaško:

da bi mu onemogočili nastop v sejni dvorani, a jim ni uspelo. Naenkrat se je neguš pojavil kot govornik in zbrani so ga morali poslušati. Govor abesinsk. cesarja je bil precej dolg, stvar in je vseboval resnične pritožbe neguša in abesinskega naroda.

Cesar je naglasil, da se je Italija vestno in dosledno pripravljala na vojno, toda tudi vse te priprave bi ji ne bile pomagale nič, ako bi nekatere evropske vele-sile ne čutile potrebno, da kupijo prijateljstvo Italije s tajnimi pogodbami.

Neguš je razložil v ženevi, kako je imel trdno zaupanje v Zvezo narodov, v njene obljube in njeno zvestobo. Mesto tega je moral do-

ključarja Blaža Habinca in so mu odnesli 300 l vina.

V spanju okraden. Iz sejma v Zagorju ob Savi se je vračal sejmar in je zaspal pod špančev lipo. Ko se je prebudil, ni imel več listnice, v kateri je bilo 800 Din, in ne klobuka.

Roparski umor z ogromnim plenom. V Belgradu v Arangjelovački ulici v spalni sobi so našli razkomadenega bogatega trgovca in bivšega poslanca Joco Uroševića. Vlomilci so ga razsekali s sekuro. Policija je ugotovila, da so se polastili tolovaji blagajniških ključev umorjenega. Iz blagajni so odnesli 1.600.000 Din gotovine in raznih vrednostnih papirjev, da znaša skupni plen 5 milijonov dinarjev.

Izpred sodišča.

Obsojen radi ropa in upora stražnikom na 1 leto in 3 mesece robije. 30letni Karl Pernek iz Limbuša pri Mariboru je 9. maja iztrgal Matiji Robiču iz Bersternice pri Kamnici 100 Din. Ob priliki aretacije se je zoperstavil stražnikom. Pernek je bil v Mariboru 1. VII. obsojen na 1 leto in 3 mesece robije.

Slovenska Krajina.

Sobota. Na svetek Sv. Petra in Pavla je Bog poklical k sebi kanonika, dekana, konzistorijalnega svetnika in mestnega župnika v Soboti g. Slavec Ivana. Zvečer se je še sprehajal dobre volje kot vedno, ob 9. uri je šel spat, pa ga je zadela kap in zjutraj v torek so ga našli mrtvega. Črne zastave so zaplapolale na cerkvah in župniških soboške dekanije, zvonovi v teh cerkvah so oznanjali svetu, da g. kanonik ni več med živimi. Še isti dan je vedela vsaka vasica v Prekmurju, da se je en močan steber zrušil. Žalujejo za njim vsi, njegovi farniki, iskreni prijatelji zlasti v Soboti, duhovniki njegove dekanije, katerim je bil zvest, dober prijatelj, oče in mlajšim vzgojitelj in vsem zagovornik. Malo ljudi je bilo v Prekmurju, ki rajnega ne bi poznali. Ne bomo imeli več duhovnika, ki bi imel pri vseh duhovnikih tak ugled, ki bi bil v duhovniški družbi tako zaželen kakor pokojni g. dekan. Bil je šaljive narave. Pred tremi meseci

mu je umrla mati in zdaj se je priselil k njej. Najbolj ga bodo pogrešali duhovniki, katerim je znal svetovati v vseh težavah. Pokojni g. kanonik je moral prestati tudi veliko krivic. Preganjali in kaznovali so ga, pa ni klonil in je povedal vsakemu, kar si je zaslužil v obraz, za hrbtnosti ni poznal. Star je bil 64 let, 24. junija je obhajal med svojimi sobratmi svoj zadnji god. Rojen je bil v Soboti, kjer je bilo njegovo kaplansko mesto 10 let in 30 let je bil v Soboti župnik. Torej 40 let je delal med soboškimi verniki. Pozidal je krasno cerkev in nadarbinsko poslopje. Druge načrte mu je kruta smrt prekrizala. Pokopali smo ga 2. julija. Imel je nad vse krasen pogreb, ki ga je vodil stolni kanonik dr. Mirt. Duhovnikov in bogoslovcev je bilo 60, med temi dekani in monsig. Lovrec. Ljudi ogromno iz vseh far v Prekmurju, dve godbi in nešteto krasnih vencev. Na prižnici se je od pokojnega poslovil g. dr. Mirt. Truplo so iz cerkve na pokopališče nesli duhovniki in bogoslovci, katere je on krstil in vzgojil. Ko so nesli truplo iz cerkve, so ljudje glasno jokali, kakor tudi ob odprtem grobu, solz se niso sramovali tudi duhovniki in visoka svetna inteligenca. Pevski zbor mu je zapel več žalostink. Ob grobu je govoril poslovljne besede mestni župan g. Hartner. Pogreba so se še udeležili: narodni poslanec g. dr. Klar, sreska načelnika v Soboti in Lendavi z uradništvom, uradništvo ostalih uradov, vsi trije banski svetniki. Blagi g. kanonik, počivajte v miru, molili bomo za Vašo dušo in nikdar vas ne bomo pozabili. Ostalim naše iskreno sožalje.

Sobota. Za dekanijanskega upravitelja je imenovan g. Lantž Jožef, župnik na Tišini, za župniškega pa g. Vojkovič, kaplan.

Nove sv. maše bodo v nedeljo 12. julija in sicer na Tišini bo pel prvo sv. mašo g. Gabor Alojzij, v Turnišču pa g. Jerič Mihael.

Lendava. V nedeljo bodo dobili (5. julija) pri nas belo zastavo volilci iz Žižkov, ker so volili vedno v strnjenih vrstah, zlasti pa 5. maja lani vsi razen enega glasovali za Jeftičev režim. Ba je bi tudi židi radi imeli tako zastavo, ker so tudi oni tako glasovali. Mi jim privoščimo.

Turnišče. Iz naše fare je romalo 30 romarjev v Maribor na Slomšekove praznike. Največ je bilo biciklistov, med katerimi je bil tudi naš g. kaplan šofstarec Alojz, ki se je potrudil in se podal na dolgo pot, da bi s svojimi verniki poča-

NE VESTE, ALI BO JUTRI MOGOČE!

Če bi bilo človeško življenje tako urejeno, da bi moral vsak človek dočakati starost, se glede bodočnosti ne bi bilo treba vznemirjati. Ker pa smrt ne gleda na leta, smo vedno v negotovosti.

Meseca junija so prinašali časopisi poročila, kako je strela ubijala ljudi. Dne 1. julija so prinesli poročilo, kako je elektrika ubila dva moža — eden izmed obeh je bil oče štirih otrok. Smrt je prišla nepričakovano, ko sta najmanj mislila nanjo.

Kako je s katerim izmed nas? V tem trenutku smo zdravi, v najkrajšem času pa se lahko primeri kaj nenadnega.

Smrti ne more nihče ubežati. Pač pa se glede bodočnosti vsak lahko reši gotovih skrbi. Med drugim vsak lahko zasigura svojcem za slučaj svoje smrti nekaj denarja, s katerim bodo krili pogrebne stroške in si za nekaj časa pomagali. To doseže s tem, da se zavaruje pri »Karitas« za slučaj smrti. Karitas je ravno zato ustanovljena, da bi ljudem pomagala v slučaju smrti, ko je pomoč najbolj potrebna.

Z zavarovanjem naj nihče ne odlašaj. Nekateri so mnenja, da je dovolj, če se na stara leta zavarujejo. To mnenje je usodno in sicer: 1. radi tega, ker nihče ne ve, ali bo dočakal starost; 2. ker je zavarovana vsota odvisna tudi od tega, koliko je kdo star, ko se zavaruje.

Ne recite: »za zavarovanje še imam čas«, ker ne morete jamčiti niti za eno minuto življenja. Bog ve, če bo jutri mogoče storiti, kar danes zamudite!

Nemudoma se obrnite na krajevnega zastopnika ali na vodstvo Karitas v Mariboru (Orožnova ul. 8) in se zavarujte! Zavarujte tudi svoje domače!

833

stil našega svetnika. Po zaključitvi praznikov so se vsi vrnili zdravi in zadovoljni in s prijetnimi spomini na Maribor.

Turnišče. Nemila smrt nam je pobrala mlado ženo Čizmagojo Julo roj. Pucko, ki je zapustila troje mladoletnih otrok in žalujočega moža. Pokojna je bila stara 45 let; v zakonu je živela 27 let. Bila je krščanska žena, dobra mati vzgled dobrih krščanskih žena! Naj počiva v miru. Žalujočim pa naše iskreno sožalje!

Turnišče. Prosvetno društvo je napravilo pred kratkim izlet v Apače k g. Hendlnu. G. Hendl jim je pokazal mnogo lepih reči. Kogar je kaj zanimalo, bo imel od tega korist. Vsak dober pouk služi za napredek v gospodarstvu.

Ali si že obnovil naročnino?

živeti, da njegova domovina ni mogla dobiti zadostnega orožja za svojo obrambo; med tem ko je imela Italija vsega dovolj.

Neguševa izjava glede posojila in edine abesinske železnice se glasi: »Vse moje prošnje, da bi dobil od 52 držav, ki so mi obljubile pomoč, kakšno večjo denarno pomoč, so ostale brez uspeha. Mojih pozivov nikdo ni poslušal, čeravno so člani pakta Zveze narodov, na katerega ste vsi prisegli, v tem pogledu jasni in prozorni. Nam ste uporabo edine železnice prepovedali, napadalcu ste jo sedaj popolnoma izročili, da jo uporablja po mili volji.«

Zadnji negušev poziv Zvezi narodov je tale:

»Varujte se ga, vas prosim za božjo voljo! Strašno se je rotiti. Ta človek bi mogel vse storiti.«

»Nikar se ne boj, Pavla,« jo je miril in tako pogledal, da ji je udarila kri v glavo. Počasi je odšla v sobo in se jokala.

Gospodar je šel gor po denar. Šele čez kakih deset minut se je vrnil in stopil v kuhinjo, izročil denar materi in ji dejal, naj izplača kosca, ker falota noče več videti. Ko je odhajal iz kuhinje, ga je med vrati srečala Pavla. Znova je zardela in mu hotela nekaj reči. Še preden je mogla z besedo iz ust, se je iz temnega kota pod stopnicami zagnalo nekaj sivega: to je bil Lisjak, ki se je z nožem v roki zapodil proti Ravnjaku. Nekaj časa je bil Ravnjak kakor ukopan, potem se je umaknil in ozrl, s čim bi se mogel braniti. Toda vse bi bilo prepozno in nož bi mu bil že davno prej tičal v prsih, preden bi se bil mogel zbesnelega človeka ubraniti, če bi se ne bilo zgodilo nekaj nepričakovanega. Ko je Pavla videla, kaka nevarnost grozi gospodarju, se je vrgla ko blisk med njega in Lisjaka in s svojim telesom prestregla sunek. Iz ust se ji je izvil le tožni vzdih: »Jezus, Marija!«, potem se je zgrudila. V tem pa je že Ravnjak tresnil s polenom po morilcu in mu razbil desno ramo. Kriknil je, izpustil nož in se zakotalil po tleh... Nastal je grozen vrišč. Materi v kuhinji je krč stisnil srce, da je obsedela za mizo,

zaječala in lovila sapo, kuhinjska dekla je odprla okno ter zakričala skozenj:

»Pomagajte! Pomagajte! Vse nas bo pobil.«

Z vseh strani so prihiteli hlapci in dekle in vsi iz sebe spraševali:

»Kaj se je zgodilo? Kaj je? Kaj je, za božjo voljo?«

»Silvester, ta falot, je Pavlo zaklal, mene je hotel,« je vpil Ravnjak v ta hrup.

Pokleknil je poleg oklanega dekleta, ki je brez zavesti ležalo na tleh v mlaki krvi, rahlo ji je pri-vzdignil glavo in jo s toplim glasom klical: »Pavla! — Pavla! — Pavla!«

Dekle je močneje zahropelo, ni se pa zavedlo. Posli so stali okoli in niso vedeli, kaj bi, Kristina se je jokala in drla: »O ljuba Gospa! O Ježeš križani! Uboga Pavla! Uboga Pavla!« Tri dekle so jo poskušale dvigniti, toda Ravnjak jim je branil, ker se je bal, da bi ji moglo škodovati. Dejal je hlapcem:

»Lipe, pojdi hitro po gospoda!... Ti, Florijan, leti dol po doktorja! Naj hitro, hitro pride!«

»Doktor je pri Mlinarici,« je hripala Urška, »še ni pol ure, ko sem ga videla, da je šel tja.«

»Potem leti tja in naj hitro hitro pride,« je silil gospodar.

»Kje pa je Silvester, morilec?« je vprašal ujec Miha.

DRUŠTVENE VESTI

Fantovski tabor na Uršlji gori. Kakor do sedaj že dve leti zaporedoma, se vrši tudi letos na znameniti Uršlji gori fantovski tabor, namenjen za dekanije Mežiška dolina, Dravograd, Stari trg in Šaleška dolina. Tabor je določen za nedeljo dne 19. julija, v slučaju slabega vremena pa za 26. julija. Za danes navajamo samo glavni spored tabora, ki je: V soboto 18. julija popoldne prihod fantov na goro. Ob 8. uri zvečer večernice. Po večernicah kresovanje, pri katerem se bodo prepevale slovenske narodne pesmi, spuščale rakete in streljalo. Zvečer in naslednje jutro se bo po potrebi spovedovalo. Za nedeljo zjutraj sta predvideni dve sv. maši in sicer ena ob 6. uri, druga ob 8. uri s pridigo in skupnim sv. obhajikom. Pri sv. maši se bodo prepevale evharistične pesmi. Po maši je na prostem pred cerkveno hišo prosvetno zborovanje vseh mož in fantov, na katerem govore priznani mladinski in prosvetni govorniki. Imena govornikov, kakor tudi natančnejši spored bomo objavili pozneje a pravočasno v našem časopisu. Vabimo vse poštene moške in fante iz vseh štirih zgoraj navedenih in drugih bližnjih dekanij, da se udeležijo tega fantovskega tabora na Uršlji gori. Naj bo ta tabor mogočna manifestacija naših mož in fantov za naša poštena slovenska in katoliška načela. Tudi vse preč. gg. duhovnike prosimo, da priporočajo vsem možem in fantom svojih župnij, da se le-ti v čim večjem številu udeležijo tabora na Uršlji gori. Vabi vse: Akcijski odbor za fantovske tabore na Uršlji gori.

Krščanska ženska zveza priredi dne 11. in 12. julija veliko romanje v Slovenski Lurd — Rajhenburg. Tega romanja se udeleži tudi naš nadpastir dr. Ivan Tomažič. Kdor bi se romanja rad udeležil in se še ni prijavil, naj to stori vsaj do srede dopoldne, da moremo pravočasno preskrbeti vse potrebno. Vožnja je polovična. Stane samo 50 Din z vsemi potrebnimi izkaznicami. Marijini častilci! Porabite to lepo priliko in pohitite z nami v naše slovensko lursko svetišče Rajhenburg! Odhod iz Maribora dne 11. julija ob 9. uri 45 minut. Sv. maša pred odhodom bo ob pol osmih zjutraj v stolnici. V

petek dne 10. julija se dobijo vozne karte v pisarni Aleksandrova cesta 6 I od 2. do 5. ure popoldne. — Odbor.

Vojnik. »Naše Prosvetno društvo obhaja 25-letnico svojega obstoja in delovanja. V to svrho priredimo v nedeljo, 19. julija, popoldne po večernicah prosvetno-spominsko proslavo. Govori predsednik Prosvetne zveze dr. Josip Hohnjec. Prijatelji krščanske prosvete iz domače in sosednih župnij vljudno vabljeni!

Laško. Prosvetno življenje se je pri nas zadnji čas zelo povzdignilo. Še nam je v spominu izredno lepa in nadvse dobro uspeša proslava Antona Martina Slomška v mesecu januarju. S tem pa še naše prireditve niso bile izčrpane. Sledilo je tej proslavi še več ljudskih iger in le-

po uspeli izlet kmetskih fantov v Maribor. — Ravno v teh dneh pa je zopet vsa fara na delu. Pripravljamo se na veliko igro Gregorinov pasijon »Čas obiskanja«. Dan za dnem se vršijo vaje, saj nastopi pri tej veliki igri na prostem pred farno cerkvijo okoli 200 oseb. Za to prireditev so že sedaj postavili ogromen oder, za katerega so porabili nad 200 kubičnih metrov lesa. Les so darovali naši zavedni župljani, vse ostalo težko delo pa so izvršili naši vrli okoliški kmečki fantje. To veliko prireditev, kakršne Laško sploh še ni videlo, vodi priznani strokovnjak dramatik g. Vavpotič. Vse ostalo podrobno delo pa leži večinoma na ramah našega agilnega prijatelja mladine g. kaplana Al. Bratuše. Občinstvo že težko pričakuje vpriizoritve te lepe igre, ki se bo vršila sredi meseca julija.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Jernej pri Ločah. V presledku treh tednov sta tukaj umrla prevzitarja Arbeiter Fr. in njegova žena Marija. Njega je vzela vodenika, njo pa posledice lanske kapi. On je bil vesplošno spoštovan, krščanski mož, dolgoletni cerkveni ključar in prej občinski odbornik in načelnik krajevnega šolskega sveta. Rad je bral dobre liste, dokler je mogel, tudi ob delavnih hodil v cerkev, rad v cerkvi pomagal, z vso potrpežljivostjo prenašal svojo težko bolezen in sam bolan še ženi stregel. Otroke sta krščansko vzgojila in vse lepo preskrbela, da ima vsak svoj lastni dom. Naj jima bo Bog plačnik za vse, kar sta trpela in dobrega storila v čast božjo ter v blagor družine in ubogih. Sedaj jima je po dolgi, mukepolni bolezni sledila v boljšo večnost hči Frančiška, po domače Kocijanka na Prihovi. Bila je res to žena-mučenica in je vsak, ki je slišal o njeni smrti, rekel: No, zdaj je enkrat rešena! Zapušča štiri otroke, izmed katerih je najmlajši šele eno leto star. Naj v miru počiva!

Ljutomer. Iz južne Srbije je prispela žalostna vest, da je mladega slovenskega majorja Frančka Zacherla ubila strela. Bil je v skupini

drugih vojakov graničarjev. Toda nemila usoda je zadela ravno njega, dočim je nekega drugega oficirja samo omamila, ki pa je že prišel k življenju. Pred dobrimi 14 dnevi je bil doma še na dopustu, izredno vesel, kakor je bil vedno, kadar je prišel med svoje prijatelje. Ob slovesu v njegovo službo si pač nihče ni mislil takrat, da bo v kratkem času prišlo poročilo o njegovi nenadni smrti. Grozno nas je ta vest zadela, saj je bil pri vseh priljubljen. Na željo domačih je bil prepeljan v Ljutomer. Dne 30. junija ob osmih zvečer ga je na glavnem kolodvoru pričakovala velika množica, ki ga je spremljala k njegovim domačim. Drugi dan popoldan je bil pogreb. Pogreba se je udeležila duhovska oblast z 18 duhovniki, svetna oblast z g. srezkim načelnikom ter četa vojakov iz Murske Sobote. Na domu so mu domači pevci pod taktirko organista g. Potočnika zapeli žalostinko »O težka pot«. Nato se je razvil dolg spreved na pokopališče. Ob grobu je opravil pogrebne molitve č. g. Weixl, dekan iz Sv. Križa pri Ljutomeru, ki je tudi spregovoril par besed o življenju pokojnega. Od njega se je poslovil tudi še njegov spremljevalec tovariš poročnik iz Stru-

Nikjer ga ni bilo. Na tleh je ležal še okrvavljen nož, zločinec pa je v tem hrupu zginil, da ga nihče ni videl. Miha je šel z dvema moškima po vsej hiši in vseh poslopjih, v hlev in na gumno, toda o beguncu ni bilo nobenega sledu.

Medtem je Pavla iznenada odprla oči, dvignila glavo in se z levico prijela za svojo desno stran ter žalostno zastokala: »Oh — oh, boli!« Potem se je s široko razklenjenimi očmi ozrla okoli, in ko je zagledala Ravnjaka, je vprašala s slabim glasom:

»Ali vas ni?«

»Ne, mene ni! Ampak tebe, tebe!« je odvrnil.

Tedaj ji je dahnilo zadovoljno veselje na obraz in zašepetala je: »Hvala bodi Bogu!«

Takoj pa se je zopet jela ogledovati.

»Kje je oni?« je v strahu vprašala.

»Odšel je, nič se ne boj več!« jo je tolažil gospodar.

Zdaj je hotela vstati, pa je zastokala in se zvrnila nazaj.

»Hudo boli,« je tožila. »Zabodel me je.«

»Le mirno leži, Pavla,« jo je opominjal Ravnjak. »Poslali smo po doktorja, kmalu pride.«

Komaj je to izrekel, že je zunaj pred durmi oživel. Prihitela je Urška, za njo zdravnik, s tem pa Jerca, ki je bila mimogrede pri Mlinarju in je tu izvedela za nesrečo.

Ravnjak je stopil zdravniku nasproti in mu je na kratko povedal, kaj in kako se je zgodilo.

Na Jerčinem obrazu je divjala prava burja.

»Še danes zjutraj sem rekla Nani, da bo nesreča,« je godrnjala. »Dedcem ne smeš nikoli zaupati; ali so mevé ali pa razbojniki.«

Potem se je sklonila k ranjenemu dekletu in rekla tako mehko, kakor ni bila njena navada:

»Ubogi otrok, kaj so ti storili! Ali te hudo boli?«

»Boli že,« je šepetala Pavla, »toda nobeden ni kriv kakor tisti Silvester. Vsi so mi dobri. Botra, zahvaliti se jim morate, kajne da?«

Zdaj je stopil zdravnik k dekletu, odrinil Jerco, preiskal rano in kratko dejal:

»V desnem ramenu in na desni strani prs je oklana. Spraviti jo moramo v sobo, da jo lahko natančno pregledam.«

Jerca je koj prišla, zagrabila je z obema rokama in nesla dekle kakor otroka v materino kamro ter jo položila na zofo. Zdravnik je naročil, naj mu prinesejo kaj prta, več skled tople vode in škarje; vsi drugi razen Jerce in Urške, ki sta mu pomagali, so morali ostati zunaj.

Mati, ki ji je pri srcu že odleglo, pa se je vedno še krčevito jokala, je zaklicala sina k sebi v kuhinjo. Ta je prišel, z obema objel njeno mrzlo roko in dejal ljubeče:

(Dalje sledi.)

»Prišel sem semkaj, da vam izrečem zadnji poziv, da posredujete v prilog mojemu narodu, ki se je moral krivici kloniti zato, ker ga pravica ni podpirala. Če boste to storili, bo zgodovina beležila vaše dejanje, če tega ne boste storili, ne boste mogli uiti njenemu prekletstvu.«

Kaj je z Marija-Terezija tolarjem v Abesiniji?

Italijani so prepovedali pod visokimi kaznimi nakup in prodajo tolarjev po drugi vrednosti, kakor je določena. V trgovanju pa ima pred tolarjem prednost italijanska lira. Strogo pa je prepovedan vsak izvoz denarja iz Abesinije.

mice, ki je spremljal mrtvega na dom ter je v ganljivih hsedah orisal njegove delo pri vojakih. Končno je še spregovoril član Maistrovih borcev iz Ljutomer. Po govorih so domači pevci zapeli še: »Oj spavaj sladko, srce drago!«

Solzne so bile ljudem oči, ko so se zazrle v grob, v katerega smo položili mladega močnega moža, polnega lepih idealov in lepe bodočnosti. Počivaj v miru in domača zemlja Ti naj bo lahka!

Marenberg. Ljubezen do blagopokojnega kralja Aleksandra I. Zedinitelja se je v obmejnem trgu Marenbergu pokazala v skupni zamisli, da se postavi skromen, a lep spomin. Mnogo je bilo načrtov, končno so se poseben odbor pod predsedstvom sodnega predstojnika g. Zöhrerja ter vsa narodna društva zedinila, da se vzilda v pročelje sreskega sodišča lepa granitna plošča s kraljevo podobo in državnim grbom ter z napisom pisatelja A. Gradnika, v katerem izraža narod svojemu vladarju nepozabno ljubezen: »Mučeniku kralju Aleksandru I. Zedinitelju, 17. XII. 1888 — 9. X. 1934. Še živ poveljnik naših src: »Ukaži!« In od povsod, kjer mejnikov naših je ograja sveta, dobil odgovor boš: »Mi smo na straži!« Slovesno odkritje tega spomenika, ki je prvi v Dravski dolini, se je izvršilo na Vidov dan, v nedeljo dne 28. junija. Pokroviteljstvo je prevzel ban dravske banovine dr. Marko Natlačen. Sodelovala je poleg domače gasilske godbe še vojaška godba, vod vojakov in pevski zbor »Drava« iz Maribora. Ob 10. uri je bila slovesna levitirana sv. maša na sredini trga pred sodiščem pri lepo prenovljenem Marijinem spomeniku. Tržani so trg lepo okrasili z zastavami, z zelenjem in cvetjem. Med govorniki na častnem odru so govorili g. Zöhrer, podpolkovnik Erič, poslanec g. Doberšek in mnogo drugih. Udeležba je bila ogromna iz Dravske in Mežiške doline, iz Maribora in od drugod. Ljudstvo je pokazalo svojo veliko ljubezen do blagopokojnega kralja, čuvarja naših mej ter borca za našo svobodo in pa razumevanje ter ljubezen do naših neosvobojenih bratov na Koroškem.

Šmiklavž pri Slovenjgradcu. (Silno neurje s točo.) Zimo smo imeli zelo milo in tudi prvi del spomladi je bil prav lep. Zgodaj smo mogli vsa poljska dela opraviti, zimska žita so se lepo razvijala, rž je koncem aprila, kar se morda še ni kdaj zgodilo, že bila vsa v klasju. Z nastopom maja pa se je izvršil veliki vremenski prevrat. Celi mesec maj in še v junij noter je skoraj dan za dnevom deževalo. Rž je bila radi tega v cvetju ovirana, jarica sploh do cvetja ni prišla in močni nalivi so rž, jarico in zimski ječmen potlačili; koruza in krompir vsled prevelike mokrote nista mogla se razviti. Jabolčno sadje, ki je bilo v najlepšem cvetju, je vsled stalnega deževja čisto uničeno in letos jabolk pri nas ne bo. Ako bi bilo nato lepo vreme nastopilo, bi se bilo še vse popravilo. Prišlo je pa še hujše. V soboto dne 20. junija, ker je po prejšnjih hladnih dneh pritislila huda vročina, je nastalo silno neurje z bliskom in gromom, in vsula se je gosta toča, spremljana s silnim nalivom, kakršnega tukaj še ne pomnimo. Izredeti je bil po toči najprej vzhodni del naše župnije, pozneje proti večeru pa se je neurje razširilo na zapadni del naše župnije k Arncžiku in Petolansku, tam je pa padala naravnost suha toča. Nevihta je preskočila iz naše župnije v šmartinsko župnijo, kjer so bile vasi Dobrava in Turiška vas najbolj prizadete. Škoda je velikanska, rž, pšenica, jarica so popolnoma uničene, zimski ječmen je naravnost izmračen. Potoka Jenina in štišov potok sta pre-

stopila bregove in preplavila in zalila vse spodnje naše župnijske polje in travnike. Škoda je stooctotna. G. srezki načelnik se je osebno o strašni katastrofi prepričal in tako je pričakovati, da se ne bodo samo davki odpisali, ampak da bo, kar je nujno potrebno, priskočila vlada našemu tako hudo prizadetemu ljudstvu z naklonitvijo potrebnega živeža na pomoč.

Podova. Prostovoljna gasilska četa v Podovi pri Račah vlnudno sporoča, da se bo preiožena tombola vršila v nedeljo dne 12. julija, po že označenem sporedu.

Sv. Martin pri Vurbergu. Gasilska četa priredi v nedeljo dne 12. julija ob pol štirih popodne veliko tombolo.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Te dni je praznoval 50letnico svojega udejstvovanja kot cerkveni zvonar Jože Ploj iz Zgornje Senarske. Mož je še zelo čil in zdrav in upati je, da bo sredi svojih tovarišev zvonarjev še marsikatero zaklenkal v čast sv. Trojici. Na mnoga leta! — Naša fara je zelo bogata na zlatih porokah. Tekom pol leta je bila 21. junija že druga zlata poroka in sicer šnoflovega očeta iz Oseka ter njegove zlate ženke. Prva se je vršila prvo nedeljo v maju in sicer pri Frasovih istotako iz Oseka. Baje se obeta še tretja. Pač zdrav slovenski rod Slovenskih goric! Bog naj jih poživlja še nadalje! — Nekdaj se je v zelo obilni udeležbi vršila vsakoletna procesija od Sv. Petra pri Radgoni skozi Sv. Trojico k Sv. Martinu pri Vurbergu na dan sv. Jakoba, ki se je pa pričela precej opuščati, ker ni bilo pravih voditeljev. Letos se bo ta nedostatek popravil in je vse potrebno ukrenjeno, da se bodo sv. naše brale kakor navadno pri Sv. Trojici, Sv. Rupertu in Sv. Barbari. V Vurbergu bodo tudi večernice. Vabimo k obilni udeležbi, da se to lepo romanje zopet poživi. — Tudi orglje smo dali popraviti in dopolniti. V naši cerkvi orglje veliko pojo, ker je pač romarska cerkev. Ni nič čudnega, da so po dolgih letih, odkar so bile popravljene, opešale, bile so tudi v Plenu pre slabotne za to veličastno cerkev. Zato je tvrdka Jenko iz Guncelj pri št. Vidu nad Ljubljano orglje dopolnila z osemčevljsko Gambo in Probeno in jih pripravila do polne moči. V svoji novi formi so prvič zapele na splošno zadovoljstvo za Slomškove dneve, v slavo velikega našega škofa. Zdaj pa čakamo še na novi veliki zvon.

Gornja Radgona. Glasbena šola v Gornji Radgoni je priredila na praznik sv. Petra in Pavla v zdravilišču Slatina-Radenci jako lepo uspeli koncert slovanskih narodnih pesmi, katerega je proizvajalo 20 malih tamburašev s petjem. Nastopili so tudi posamezniki, violina, kromatična in diatonična harmonika ter »šramel-kvartete«. Posebno so ugajali trije najmanjši tamburaši na konjičkih.

Mala Nedelja. Tukajšnja gasilska četa proslavi v nedeljo dne 19. julija ob vsakem vremenu gasilski praznik. Ob pol desetih bo skupna sv. maša, ob treh popoldne bo v Društvenem domu gasilska akademija z godbo, petjem ter krasno narodno igro iz turških časov »Črna žena«. Vabljeni vsi od blizu in daleč. Podpirajte mlado gasilsko četo in pridite!

Grize. štiri tiče-tatiče so peljali pretečeni četrtek vkljenjene v zapore žalski orožniki. Kradli so in, kakor se govori, že več let razno blago

v trgovini gospe Amalijske Pikl. Dva izmed njih sta bila kar v domači hiši, dva iz sosednjih vasi, med tema en zakonski mož, ki je bil še pred kratkim poročen. Dolgo časa so opravljali neopazeno nečedni posel in slednjič je le prišlo vse na dan. Baje imajo še na vesti tudi druge tatvine. Je pač žalibog pri mnogih zavladalo prepričanje, da je v današnjih časih krize tatvina najkrajša pot, kako se pride do blagostanja. Da, da, z vero bo izginilo med ljudmi tudi poštenje in splošna varnost.

Laško. V torek dne 23. junija je obiskal Laško naš ljudski ban g. dr. Marko Natlačen. Sprejela ga je že na meji našega sreza kolesarska četa pod vodstvom g. Martina Deželaka. Pri mostu, kjer je bil postavljen lep slavalok, pa so ga pozdravili zastopniki uradov, cerkve ter raznih društev in naše šolske mladine. Zbralo se je lepo število občinstva ter pozdravljalo svojega bana, želeč mu iskreno dobrodošlico.

Laško. V torek dne 23. junija je obiskal naše mesto ban g. dr. Marko Natlačen. Sprejem je bil zelo lep. K sprejemu so prišli tudi kmetje, akoravno je obiskal ban naš okraj v času največjega dela. Oseba g. bana je posebno kmetskim ljudem dobro znana. Že ko je bil na čelu bivše ljubljanske oblasti, smo bili deležni vsestranskih podpor za kmetsko dobrobit. S podporo oblastne samouprave se je marsikatera vas oskrbela z dobro pitno vodo, pa tudi občinske ceste v hribovitih krajih in vaseh so se popravljale s podporami od strani oblasti. Pa tudi sedaj kot ban se je spomnil potreb našega okraja. Vasi Brce v občini Hrastnik-Dol že dalje časa grozi plazovje, da jo uniči. G. ban si je že leta 1929 kot oblastni komisar ogledal položaj, v katerem se je nahajala ta vas. Ko je koncem leta 1929 prenehalo delovanje oblasti, je tudi misel na popravilo plazu zaspala. Letošnjo spomlad pa je banska uprava nakazala za to delo 35.000 Din in je bilo s tem omogočeno, da se je odstranila nevarnost, ki je grozila vasi, pa tudi brezposelni so prišli do zaslužka. Ban dr. Natlačen pri vsaki priliki pokaže svojo ljubezen in razumevanje do kmečkega stanu. — Kresni sejem v Laškem je bil srednje obiskan. Cene živine so bile nekoliko nižje kot spomadi, vendar pa nekoliko višje, kot lani ob tem času; prodane je bilo precej živin. Boljši voli dosega to ceno po 4 Din za 1 kg žive teže.

Dneve in mesece živi zakopani.

177 ur zasut.

Cela Nemčija je pod radostnim vtisom takorekoč čudežne rešitve mladega rudarja, ki je bil v Herne zasut pod zemljo 8 dni ter 8 noči — torej 177 ur. Rudar Schmidt je vzdržal 177 ur čisto sam v zasutju, dokler ga niso odkopali njegovi tovariši po nepopisno trudopolnem delu.

Črni dan v Beuthenu.

Rešitev zasutih rudarjev, ki so zares pravcati čudeži, pozna zgodovina rudarskih revirjev zelo mnogo. 4. januar leta 1932 je bil črni dan za rudnik Beuthen. Prinesel je prebivalstvu strašno nesrečo, da je bilo zasutih 14 oseb. Po več dnevih neutrudljivega dela reševalnega moštva je bilo rešenih 7 nesrečnežev. 144 ur so bili zaprti v ozkem rovu, ki je propuščal le malo zraka in nekaj pičle hrane so jim pošiljali po cevi.

Šest tednov zasut in rešen.

Pravo čudo vztrajnosti je mož v Kaliforniji, ki je bil podsut ob priliki potresa.

Nikdo ni več mislil na njegovo rešitev in vsa reševalna dela so že bili pred tedni obustavili. Po človeških računih nesrečnej ni mogel biti več pri življenju. Šest tednov po potresu so za novo hišo polagali temeljni kamen. Pri izmetavanju temeljev se je zdelo delavcem, da čujejo iz globočine nekake pritajene glasove. Ko so kopali naprej v smeri glasu, so zadeli na pogršenega moža, ki je bil komaj še živ. Celih šest tednov se je preživljal z nekimi odpadki. Ko so ga rešili, je bil že tako slab, da ni mogel stati na nogah. A vendar si je kmalu opomogel z zdravniško pomočjo in skrbno nego. Ta podsuti je živ dokaz za to, kako da vzdrži človeško telo nadnaravno pomanjkanje. Rešitev tega Kalifornčana je bila posamezen slučaj.

Trinajst rešenih iz rova smrti.

Ena najhujših rudniških nesreč se je zgodila leta 1906 v Courieresu v severni Franciji. Pri tej grozni nesreči je zgubilo življenje 1100 rudarjev. Nesrečo je povzročila strahovita eksplozija, ki je vse uničila v velikem obsegu. Ko so se reševalci prepričali, da bi bila nadaljna reševalna dela zastoj, se je razširila po cellem svetu vest, da je prilezlo iz takozvanega smrtnega rova, ki je bil po eksploziji najbolj prizadet, 13 črnih postav, ki so bili že blizu smrti, vse opečene in opotekajoče se od slabosti, strahot in naporov. Celih 23 dni so prebili v rovu smrti. Preživljali so se s krušnimi skorjami, z vsakovrstnimi odpadki in s sirovim mesom od eksplozije ubitega konja. Niti za trenutek niso zgubili upanja, da bi se ne rešili. Ta trinajstotica je bila edina, ki je ostala od vseh rudarjev, ki so bili zaposleni ob nesreči po podzemeljskih rovih, pri življenju.

In vendar niso bili edini, kakor je bil tedaj o tem prepričan celi svet. Teden pozneje je vstal iz rova smrti še en rudar, ki je preživel čisto sam štiri tedne v peklu rova v popolni nesigurnosti, da bi zadel nanj kak reševalec. In vendar se ni predal obupu. Ko je že bil rešen, je pripovedoval pozneje, da par dni pred rešitvijo ni imel več niti trohice krušne skorje. Pri življenju ga je obdržalo samo — njuhanje tobaka.

Peter Rešetar rešetari.

Jaz nisem predsednik JNS. Ko so nekateri izvedeli, da je sedaj Peter predsednik JNS, so mislili, da sem jaz. Povem vsem, da je to Peter Živkovič, da nisem jaz. Jaz sem samo Rešetar, Peter Živkovič pa je imel bridko sabljo, ki jo je sedaj doli djav. Kdo bi se ga sedaj še bav? Sablja je bila še nekaj, toda predsedstvo JNS je nič! Če bo Peter Živkovič dolgo predsednik JNS, bom jaz ime izpremenil!

Stara navada. Novi predsednik JNS se ne more odvaditi prejšnjih navad, ko je še komandiral. Zato je takoj odredil takole: Uzunovič gre v rezervo. Kramer postane osebni adjutant, ostali pa so generali JNS. Ko je prišel moj po imenu kolega Peter k seji, so morali stati vsi v pozoru. Pri prvi seji ni še šlo vse gladko. Zopovedal je, naj se odštejejo po vrsti, prvi, drugi. Začeli so, toda vsak je rekel: Prvi, nihče ni hotel biti drugi!

Prvi raport. Dr. Kramer je dal te dni Petru Živkoviču prvi raport: Naša armada JNS šteje

28 generalov, 15 feldvebelnov, nekaj stotnih poslug in 3 milijone dezertirjev v JRZ.

Samomor s sabljo. Te dni se je v Belgradu umorila JNS s sabljo. Pogreb pokojne bo pri prihodnjih volitvah, obhajal se bo v vseh občinah. Smeh je pri tej žalostni priliki popolnoma prepovedan.

Uzunovič se je maščeval. Prejšnji predsednik JNS, g. Uzunovič, katerega so izvolili za častnega predsednika, se je maščeval s tem, da je to mesto res sprejel. Tako se ga JNS ni mogla iznebiti.

Nič novic! Čital sem beograjske časopise, pa vam povem, da ni nič novega, samo nova odkritja afer iz dobe JNS. Samo en dan je bila v vseh listih senzacija: Tisti dan namreč ni sedanja vlada odkrila nikake afere iz časa JNS.

Slovenski narodni tabor v Mariboru.

Vsak narod zida svojo srečo iz preteklosti preko sedanjosti v bodočnost, ker je to naraven zakon razvoja.

Vsak narod spoštuje in slavi može, ki so mu pripomogli s svojim umnim delom k kulturnemu, gospodarskemu in socialno-političnemu napredku.

Tudi naši slovenski predniki so isto delali in tudi sedaj živeti slovenski rod hoče isto storiti.

V težkih razmerah je živel slovenski narod v predvojnih desetletjih, posebno ob severni narodni meji, kjer so valovi germanstva grozeče butali ob slovenske meje.

Poleg drugih neustrašenih mož si je pridobil gotovo naš voditelj in sedanji notranji minister gospod

dr. Anton Korošec

nevenljivih zaslug za naš slovenski narod.

Več let je delal na prosvetnem polju. Imel je mnogo predavanj in govorov po naših katoliških prosvetnih društev. Pred 30 leti pa je naš narod poklical g. dr. Antona Korošca na javno, politično bojišče in izbral si ga za svojega voditelja iz ljubezni in zvestobe.

Poslednje vesti.

Politične novice v drugih državah.

Četniški boji v Abesiniji. Abesinske četniške skupine napadajo vedno bolj pogosto italijanske patrulje iz zasede. Zadnje dni je prišlo v Garumlati pri Diredavi do napada na 70 mož broječo italijansko četo, kateri je poveljeval oficir. Abesinci so pobili Italijane do zadnjega. Organizirani napadi abesinskih band ovirajo prodiranje Italijanov v pokrajino Termobar. V Addis Abebi najdejo pogostokrat zjutraj italijanske vojake s prerezanimi vrati. Ako se bodo ti četniški napadi razmnožili, bodo Italijani v Abesiniji v presneto nevarnem položaju. O dogodkih v Abesiniji prodre zelo malo v svet, ker vršijo Italijani najstrožjo cenzuro.

Italija kupuje na Madžarskem. Italija je podpisala z Madžarsko pogodbo, po kateri bodo dobavili Madžari Italijanom v bodočem mesecu

štrajk! V sedanjem času svobode je štrajk vsakdanja zadeva. Toda tega štrajka pa nisem pričakoval: Kramer in njegovi ljudje od JNS so sklenili, da ne bodo več blatili Slovencev in jih izdajali. Ta štrajk velja le za 24 ur v znak protesta, da sedanja vlada na te ovadbe nič ne da!

Za lastnim pogrebom je šel. V Ženevi so ta teden otvorili novo pokopališče za pokopavanje pravic malih narodov-članov Društva narodov. Prvi pogreb se je vršil z Abesinijo. Njen car vseh carjev se je pogreba osebno udeležil. Nagrobni govor je imel sam, jokal je sam, pokopal se je dal sam. Ima pa vero, da bo od mrtvih vstal in da bo nato sodni dan. Ostali člani Društva narodov pa so ostali zakrknjeni brez-veci.

Kot voditelj slovenskega naroda je prečital dne 30. maja 1917 znamenito majniško deklaracijo pred zastopniki bivših avstrijskih narodov v dunajskem parlamentu.

Da proslavimo ta dva dogodka — 30-letnico javnega delovanja našega voditelja g. dr. Antona Korošca in obletnico majniške deklaracije, priredijo krajevne organizacije JRZ za mesto Maribor in srezki organizaciji JRZ Maribor levi in desni breg

slovenski narodni tabor v nedeljo dne 9. avgusta t. l., ob 10. uri dopoldne v Mariboru v Ljudskem vrtu.

Zbirališče vseh udeležencev bo ob glavnem kolodvoru.

Po sprejemu gospodov ministrov Miha Kreka in Gjura Jankoviča bo sprevod na kraj ljudskega tabora.

Na taboru govorita oba gospoda ministra in drugi govorniki.

Pozivamo vse krajevne organizacije JRZ vseh srezov bivše mariborske oblasti, da pričnejo takoj organizirati udeležbo iz vseh krajev.

večje količine žita. Minuli teden je prišlo iz Madžarske preko Koprivnice 38 vagonov živine za Italijo. Vodstvo postaje je obveščeno, da bo poslanih vsak teden 100 vagonov živine iz Madžarske v Italijo.

Sankcije proti Italiji bodo po sklepu Društva narodov ukinjene 15. julija.

Abesinski cesar se je vrnil iz Ženeve v London.

Domače novice.

Vlomj in tatvina. V Pesnici je bilo vlomljeno v stanovanje krčmarja Ivana Ferka. Uzmovič je odnesel 800 Din gotovine in radio-aparat. Škode je za 7000 Din. Pri Sv. Lenartu v Slov. gor. je bilo vlomljeno v hišo posestnika Antona Puž. Zginilo je obleke in drugih predmetov za 2000 Din. — Trgovka Antonija Postržin na Pobrežju pri Mariboru je naznanila žandarmeriji, da jo je nekdo tekom dveh let oškodoval na blagu in denarju za 30.000 Din.

Vinska poskušnja na V. mariborskem tednu. Prijavni rok podaljšan do 11. t. m. Razstava vin v hladnih kletnih prostorih meščanske šole. Veliko zanimanje naših vinogradnikov. Dasi je prijavni rok, ki je bil do 5. julija, že potekel, vabimo še vse vinogradnike, ki hočejo sebi in svojim pridelkom z razstavo doseči velike koristi, da se udeležijo vinske poskušnje ter se še tekom tega tedna, to je do vključno 11. t. m., prijavi pri upravi Mariborskega tedna. Pravčasna prijava je potrebna za sestavo seznama razstavljenih vin. Upoštevajoč željo naših vinogradnikov, je uprava Mariborskega tedna dala za razstavo vin na razpolago hladne kletne prostore meščanske šole, kar bo pripomoglo, da bo prišla kvaliteta vin do polne veljave, saj vemo, da so kletni prostori v vročih dneh najboljše za take razstave. Da bo vinska razstava s pokušnjo, ki bo odprta ves čas Mariborskega tedna, to je od 1. do 9. avgusta, res v vsakem oziru dobro uspela, nam jamči strokovno vodstvo na razstavi.

Smrtna žrtev nesreče. 72letnega viničarja Florjana Jelena v Prebukovju pri Sv. Martinu na Pohorju je pri košnji po nesreči poškodoval s koso na nogi 50letni viničar Henrik Plečko. Jelen je vsled te poškodbe podlegel zastrupljenju krvi.

Dva zabodljaja. V vinogradu posestnice Tezije Brumen v Počehovi pri Mariboru je prišlo med fanti do prepira in pretepa, v katerem je dobil Jožef Osičnik od delavca Alojza Mraka dva zabodljaja in sicer enega v vrat, drugega med rebra. Smrtno-nevarno zabodenega so prepeljali v mariborsko bolnico.

Nov most čez Ložnico v Crni pri krčmi Samce je bil predan prometu. Prostor za vozove je širok 5 m, ob vsaki strani je za pešce 1.60 m širok pas.

Huda avtomobilska nesreča. Dne 6. julija se je zgodila pri Sv. Križu pri Rogaški Slatini na križišču banovinske ceste in železnice huda nesreča. Na križišču je lokomotiva zajela tovorni avto zagrebške tovarne za suhomesnato blago. Pri udarcu lokomotive ob avto sta bila dva takoj mrtva, šofer je dobil tako hude poškodbe, da se bori s smrtjo.

V Maria Zell nas popelje »Putnikov« avtokar 16.—17. julija t. l. Odhod 16. julija ob 5. uri zjutraj izpred hotela »Orel«, povratek v Maribor 17. julija ob približno 23. uri. Vozna cena 200 Din. Kolektivni potni list. Vse nadaljne informacije do ponedeljka 13. julija pri »Putniku«, Maribor, Aleksandrova cesta 35, tel. 21—22.

Prireditve.

Laško. Dramo Kristusovega trpljenja »V času obiskovanja« bomo vprizorili naslednje dni: v petek, 10. julija, v soboto, 11., v nedeljo, 12. ter 18. in 19. julija, vsakikrat ob 8. uri zvečer. V slučaju slabega vremena bo vprizoritev naslednji določeni dan. Vljudno vabimo domačine in bližnje ter daljne sosedje!

Dopisi.

Sv. Urban pri Ptuj. (Prvi »Slomšekov« križ.) Lepo in pomenljivo slovesnost smo obhajali zadnjo nedeljo pri nas: blagoslovitev 13 metrov visokega križa na najvišjem hribu župnije in najlepšem prostoru med cerkvijo in pokopališčem. Pač vsaka hiša je bila zastopana v dolgi procesiji iz župnijske cerkve na slavnostni prostor, katero je prijetno oživljala pobožna molitev, cerkvena pesem in godba. Pred križem, ki nosi simbol neskončne ljubezni božje, to je veliko srce in potoke na vse štiri strani sveta se razlivajoče milosti presv. Srca, nam je v navdušeni poljudni besedi razložil prof. monsig. Vreže kot odposlanec »Slomškov« družine.

Slomšekovo »Pohvalo sv. križa« in našo prisego: O sveti križ, življenja luč, o sveti križ, nebeški ključ, ponižno te častimo, zvestobo obljubimo. Ta križ je postavljen v spomin na letošnje velike prireditve za beatifikacijo služabnika božjega Antona Martina Slomškega, ga imenujemo zato »Slomšekov križ« in nas vabi, da se tega svojega velikega škofa in narodnega buditelja v pobožni molitvi spominjamo ob tem spominu naše hvaležnosti. Še dolgo po izvršeni slovesni blagoslovitvi je zbrano ljudstvo prepevalo ter se hvaležno oziralo na visoko postavljeno kraljevo znamenje sv. križa, ki je naše edino upanje, zastava našega vstajenja in zlato orožje zoper dušne sovražnike. Hvaležni so pač vsi skrbniki domačima dušnima pastirjema in pripravljalnemu odboru, kateremu načeljuje domačin in zvesto-vneti prosvetni delavec gosp. Hameršak.

Lendava. Dne 27. junija je tukajšnja mešč. šola priredila v dvorani šolskih sester vidovdanskoproslavo. Pri proslavi smo videli srezkega načelnika g. dr. Bratino z gospo, šefa davčne uprave g. Dvoršaka, gospo dr. Klavoro, župnika g. Bukana in druge. Na sporedu so bili govori, deklamacije in narodne pesmi. Posebno je dopadla občinstvu naša narodna pesem »Marko skače«. — Aretirana je bila Meglič Gizela iz Doline, ker je bila osumljena radi detomora. Zaprli so jo v zapore tukajšnjega okrajnega sodišča. Otrok, radi katerega je bila osumljena, je bil star šest mesecev in je izginil ob letošnji Veliki noči. Pred kratkim pa se je izvedela resnica in sedaj se bo morala zagovarjati pred sodiščem radi svojega krvavega zločina.

Dobrovnik v Prekmurju. Naš kraj je večinoma madžarski. Vendar pa spadajo sem popolnoma slovenske vasi, namreč v župnijo in v občino. Tako na primer: Kobilje, ki so se zagodile daleč na severovzhod in obdržale slovensko lice v najhujšem času madžarizacije, in istotako Strehovci. Pred časi smo dobili slovensko pridigo. Po odhodu bivšega župnika smo po dolgem času dobili svojega novega župnika, vlč. g. Lejko Štefana, ki je zelo priljubljen tu med nami. Vsi verniki so pri njem enako ljubljani, slovenski in madžarski. To je zelo lepo in zato je velika ljubezen dobrega pastirja odjeknila v naših srcih. Sedaj smo dobili tudi dobrega kaplana v osebi g. Zelko Ivana, domačina iz Črenovec. Pašnik, ki se razteza od vasi do Ledave, je poln živine od spomladi do pozne jeseni. To zelo dobro vpliva na našo govejo ter konjsko živino. Gozd je večinoma sklesčen, kakor tudi Kobiljanska gošča se krči. Družba Našička je tudi pri nas dvignila gozdno bogastvo in ga odvozila. Škoda, ker bo v Slovenski krajini kmalu občutno pomanjkanje gozdnega lesa in drv za kurivo. To bi bilo vse. Sicer wa se bomo še oglasili, da izve svet od nas, tu z državne meje, kako nam gre.

Lokavec pri Zgornjem Cmureku. Tudi mi še živimo, čeprav smo bolj maloštevilni. Kljub velikemu trudu smo naredili dne 4. t. m. zvečer kres, ki je gorel do polnoči na čast sv. Cirilu in Metodu. Zbralo se je okrog sto ljudi, ki so prepevali slovenske pesmi; domači tamburaški zbor je zasviral nekaj lepih komadov. To je bilo prvič v tem kraju.

Šmartno na Pohorju. Vsi se že veselimo lepe nedelje pri Sv. Arehu, ki jo bomo obhajali letos dne 19. t. m. Kako lahko je človeku pri srcu, ko se oprosti v tej najljepši planinski cerkvi na Pohorju posvetnih skrbi in ob divnem razgledu občuduje ta prekrasen božji svet. Prav posebno se ta oddih prikaže tistim, ki so po cel teden priklenjeni k delu v sobah. Zato pred vsem iskreno vabljeni k Arehu ta dan vrli Mariborčani.

Posetite

JUBILEJNI

V. MARIBORSKI TEDEN

od 1. do 9. avg. 1936.

Pod pokroviteljstvom Nj. kr. Vis. kraljeviča Andreja.

50% popust na železnica od 30. jul. do 11. avg.

Popusti na zračnih progah Aeroputa in na parnikih. — Tradicionalna revija gospodarskega in kulturnega življenja Maribora in zaledja. — Tekstilna industrija. — Obrt. — Trgovina. — Velika gasilska razstava in gasilski kongres. — Velika filatelistična razstava z borzo znamk. — Mlekarstvo, sirarstvo, vinogradništvo. — Žena v obrti. — Umetniška in zgodovinska razstava. — Tujskoprometna razstava. — Modna revija. — Revija športa, jadrnega in motornega letalstva. — Pokušnja vin. — Kongresi in koncerti.

MARIBORSKI OTOK

najlepše kopališče Jugoslavije.

Gostoljubni Maribor in zeleno Pohorje vas vabita!

ni, Limbušani, Rušani, Selničani, Slivničani, Hočani, Framčani, Tinčani in drugi! Na veselo svidenje!

Petrovče v Savinjski dolini. V nedeljo dne 12. t. m. se bo v znani božjepotni cerkvi Marijinega Obiskovanja vršila dvojna lepa slovesnost. Ob pol devetih bo običajna vsakoletna procesija, ob desetih pa bo opravil prvo sv. daritev salezijanec iz bližnjega št. Petra g. Melhijor Lilijs. Vabljeni zlasti Savinjšani, da se v prav obilnem številu udeležijo dvojne redke slavnosti.

MALA OZNANILA

Prodaja se dvostanovanjska hiša z lepim vrtom. Pobrežje pri Mariboru, Delavska ulica 6. 863

Posestvo dam v najem. A. Glavar, Juršinci. 860

Zagano vinogradno kolje po 20 para, krajnike po 2 Din odda trgovina Pistor, Maribor, Mlinška ulica 18. 861

Tkanine za pohištva in zaves, gradl za madrace, rolete in ležalne stole najceneje pri F. Novak, Maribor, Koroška 8, Vetrinjska 7. 862

Zahvala.

Dobri Bog naj stotero povrne vsem, ki so nam ob smrti našega nepozabnega sina, brata in strica

FRANCEKA ZACHERLA
majorja

bili ob strani in nam lajšali najtežje trenutke bodisi z besedami, bodisi z dejanji. Zahvaljujemo se njegovim tovarišem, prijateljem in znancem iz Strumice in okolice, ki so omogočili prevoz trupla in ga častno odpremili na železniško postajo, nadalje vsem številnim prijateljem in znancem, ki so prihiteli od blizu in daleč kropiti dragoga pokojnika in ga spremljali na zadnji poti k počitku v ljubljeni domači zemlji, ki so ob odprtem grobu opravili zadnje molitve, mu izkazali zadnje vojaške časti, mu v slovo govorili, peli in igrali žalostinke. Nadalje se zahvaljujemo vsem, ki so obiskovali krsto našega Franceka s cvetjem ali darovali namesto cvetja v dobrodne namene. 859

Ljutomer, v juliju 1936.

Obitelj Zacherlova.

Petančič Davorin:

Svete gore.

Povest.

»Ali naj vzamem štolo? Bova kar tukaj ali greva v spovednico? Kar spoved bo boljše in potem še posebej. Saj želiš tako.« Ta milina v dekanovih očeh Janeza mami in pojoče zategnjen glas njegov ga vabi. Brez besede sede na stolico, ki mu jo je ponudil, dekan pa njemu nasproti. Oči si je zagrnil z rdečo žepno ruto, da ne bi motil spovedenca.

Križ še zna.

»— Amen!« in umolkne.

»No kar tam začni: »Zadnjič sem bil pri spovedi.« Janez gubi čelo in premišlja:

»— deset let, dvanajst, petnajst... dvajset let.«

»Zdaj pa grehe!«

Kesanje moli za gospodom in toči solze...

»Meta, vina prinesi, klobaso in kruh. Jezik pa spodaj pusti pri peči. Tu ga ne rabimo.«

Po hodniku odmeva njeno regljanje.

»Gospod vejo, da so mi grdo rekli, da bi jezik spodaj pustila!...«

»Postavi na mizo in pojdi. Meta, si že zunaj?« In aboga. Natoči dekan in nudi:

»Pij Janez. Pri meni ga še nisi! Ni slabo iz Kozje peči in od Bošta.«

»Gospod, tisti grunt na Vrhuncah...« se trga iz Janeza.

»Razumem. Kaj je ž njim?«

»Ni moj. Za ukraden denar je kupljen... Boli me, pa ne vem, kako bi...«

»Ves grunt za tisti denar? Nisi nič svojega zraven dal?«

»Nekaj sem, a tisto je malenkost. Kako bi?«

»Prodaš in vrneš denar. Tukaj meni, da kupimo novo. In bom oznanil z lece: »Neznan dobrotnik je poklonil za monštranco toliko in toliko... Zazevali bodo vsi in se razveselili, da jim ne bo treba nič dati.«

Janez je ubogal dobrega duhovna. Prodal je zemljo in vrnil denar za cerkev.

»Oznanil bom kasneje, da ne bo šušljanja. Uganili bi: Janez je posestvo prodal... Odkod denar za cerkev. Hm, hm, bi migali z glavami: Tu, tu bo nekaj vmes. Janez in cerkev. Boljše kasneje.«

Pepa je neke nedelje privijljala od maše in kakor pobesnela od sreče je vpila:

»Monštranco, novo monštranco dobi Marija na Gorah. Vso zlato. Oltar bo kakor v soncu. Kaka sreča, naravnost čudež je vse to!«

Lenčka je stala blede ko smrt pri vratih. Ni rekla niti besede. Vedela je vse v hipu in se domislila vsega preteklega: v očeh se ji je zavrtelo in oči bele in stekleno svetle so iztopile.

Pepo je spreletelo hladno. Zavpila je in pograbila Lenčko, ki je soplea trgoma, kakor da bi se davila. Rdeča pena se ji je nabirala na ustnicah. Vpila je in besnela. Njen govor je bil nerazumljiv, da to so vedeli, da kliče, kadar ima napad, vedno Janeza in Marijo.

»Miha, stopi no sem! Lenčki je prišlo...«

»Eh, se je odrezal Miha, »umrla ne bo še!« in ni vstopil.

Ko je Lenčki odleglo, je zaspala. Pepa je sedela ob njeni postelji in mislila na novo monštranco, zlato, svetlo kakor sonce...

Kje je Mara?

Na Gorah se je razvijalo življenje enostavno iz dneva v dan. Lenčka je blodila po hiši obupana in nesrečna. Govorila je čudno, zmešano, da se je vsem smilila. Vsi so pa s strahom pričakovali, kdaj jo bo prišlo. V njeno dušo ni mogel nobeden prodreti, le Lojze je slutil globino njene boli. Miha jo je preziral, skoro sovražil:

»Avša, kaj se je pa pačila pred oltarjem. Na Vrhuncah bi lahko bila danes metica, kakor jih je

22 malo. Od hiše bi j ne bilo treba niti dinarja. Zdaj pa nori, kakor kak pravi nor...«

Zmislil se je na grunt na Vrhuncah in pozelel si ga je v strasti:

»Uh, ta Janez. Baba je. Zakaj ni počakal malo, da... Lenčko minila neumnost? Čemu je le prodal? Oh, da bi imel jaz tisto posestvo! Kako bi ga rad imel!«

Ko je slišal, kako se Janez preobrača, se je prijel za glavo in se čutil:

»Kaj ga je zmešalo bedaka! V cerkev hodi, moli, se spoveduje kakor kaka tercijalka!«

Janeza ni bilo na Gore nikdar več po poroki. Miha bi ga bil rad dobil, da bi mu malo vest izprašal. Tudi Lenčka je nekega dne vprašala nenadoma Pepo:

»Pepa, kaj si kaj videla Janeza?«

Pepa je odkimala:

»Ah, kje! Veš, da ga je sram, ko se je tako končalo. Škoda, pravim, pa je že bila božja volja taka.«

Lenčka se je stisnila v kot in jokala zase. V tem joku je doživela še enkrat vso tragedijo, težo svoje ljubezni in Janezovega greha. Čez čas pa je bila zopet ista kot prej. Igrala se je kot otrok, spravljala v govoru skupaj podobe in misli, ki so bile daleč odmaknjene ena od druge. Lojze je ni mogel nikdar mirno pogledati. Zdaj sta dve bolečini motili njegovo srečo doma: Mara in Lenčka.

»Kje je Mara?« so se spraševali bratje in sestre. Pol leta je že skoro minulo, a od nje in sploh o njej ni bilo ne glasu, ne besede. Lojza je morila ta negotovost in mu jemala spanje.

»Da bi vsaj Laha dobil. On ve.«

Drugi ni nihče vedel, da jo je speljal v tujino Lah, razen Lojzeta, ki je takrat poslušal za ogrom, ko je zapeljivec slikal lepoto tujine. Zdaj, ko ni dobil nobenega poročila o njeni usodi in sreči, je rasel v slutnjo, da jo je Lah zapeljal hote v nesrečo.

Večeralo se je v zgodnji pomladi. Svete Gore je še pokrivala snežna haljica, bregovi in ravnine onstran pa so že zelenele. Domačnost večera in zrak pomladi, ki je sladko vonjal po trobenticah in zvončkah, sta napojila Lojzeta z veseljem. Požvižgaval je pod Rožco in belil kolje za vinograd. Od Osojnikovega križa so prihajali človeški glasovi. Lojze je prisluhnil in ujel tujo besedo:

»Dio mio!...« Zagomazelo mu je po životu, ko je barvo glasu prepoznal:

»Lah!«

Vdrl jo je čez gaj in bukovo hosto h križu in se zamaknil za deblo.

»Sam si si kriv, Janez! Obraz te je izdal. Meni to nič mar, sam glej! Sem mar jaz bezljal kot tele za gorsko deklinjo? Ti si jo hotel imeti in denar bi ti jo bil pridobil. Če nisi bil zmožen obvladati mišic v obrazu in bitja srca, pa bi bil povedal. Nisem te silil. Mnogo denarja sem ti dal, pravega denarja. Nisem iskal dobička in res sem imel izgubo.«

Janez je stal pred njim mirno. Zamahnil je z roko in mu zažugal:

»Lah, vedi, da nimam strahu pred tabo. Javi me, kakor hočeš! Pretrpel bom kazni. Na tvoja pota pa nikdar več. Vabiš me, da bi še ropal naše cerkve, Bogu kradel in dobrim ljudem! Ne. Postal sem pošten in tak ostanem, če bom moral tudi beračiti. Midva nisva več prijatelja! Če hočeš, naj bo med nama tako, kakor da se nisva nikdar poznala.«

Lah se je hinavsko hehljal in norčeval iz Janeza:

»Pobožnjak si strahopetni! Jaz ti hočem pregnati to slabo slastnost. Greš z menoj, dobro. Ne greš, slabo. Izbiraj!« Stopil je korak naprej.

Lojze se je odtrgal od debela in skočil pred lovca in Laha. Oba sta ostrmela in v pamet jima je udarilo:

»Ta ve zdaj vse!«

»Gospod, kje je Mara, moja sestra?« mu je zalučal vprašanje drzno v obraz. Lah je stisnil lici v ozke gube in se naredil malomarno začudenega:

»No, to mi pa ne gre v glavo! Mara. Briga mene taka skvarjena punčara!«

(Dalje sledi.)

Kako se je Neguš usilil, da je govoril v sejni dvorani Društva narodov v Ženevi. Spredaj poročamo ob straneh, da je abesinski cesar predložil zastopnikom držav članic Društva narodov krivice, ki so se zgodile njemu in abesinskemu narodu. Zanimivo je tudi, kako je prišel nedobrodošli neguš do besede. Ko se je seja Zveze narodov 30. junija že pričela, abes. cesar ni bil povabljen v dvorano. Sejo je otvoril angleški zunanji minister Eden in je predlagal izvolitev novega predsednika, ker je prejšnji dr. Beneš postal predsednik čehoslovaške republike. Za novega predsednika je bil izvoljen šef belgijske vlade Van Zeeland. Med šarenjem za novega predsednika se je pri vhodu v dvorano prikazala postava neguša, ki je počasi in dostojanstveno šel na sredino dvorane, kjer je sedela delegacija njegove države. Nikdo ni poslušal Edena, vse je samo zrl, kako stopa tisti, ki hoče nekaj doseči v Ženevi. Najprej je še čital novi predsednik poslanico Italije. Nato je govoril argentinski delegat in šele za njim je prišel do besede na hrupno zahtevo poslušalcev na galerijah abesinski neguš.

Za pomlad! Ostanke

mariborskih tekstilnih tovarnov brez napak, pristno barvni, »Paket serija S«, vsebina 15—21 m primo oxfordov, touringov in cefirjev za moške srajce, vsak kos najmanj 3 m, dalje »Paket Serija S/o« isto tako 15—21 m za ženske pralne obleke, dečve (Dirndl) v najlepših barvah, predpasniki itd. Vsak paket poštne prosto samo Din 107.-. Za isto ceno »Paket serija P«, vsebina 15—20 m platno, posteljina, žensko, moško in namizno perilo barvasto, ter »Paket serija P/I« 10—15 m istega najfinjšega belega blaga. Neprimerno vzamem nazaj in zamenjam. Dlje najcenejše blago za vsa moška in ženska oblačila. Vzorca brez plačno.

»KOSMOS«
razpošiljalnica ostankov
MARIBOR, Dvofakova
cesta 1. 1007

MALA OZNANILA

Cenik malim oglasom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Prekljici, Poslano, Izjave pa Din 2.— za besedo.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50.— Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati uprava lista prijave, doplača še Din 5.— — Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

SLUŽBE:

Zanesljiv konjski hlapec in služkinja z dežele, vajena tudi poljskega dela se sprejmeta. Vpraša se: Maribor, Grajski trg 2, v trgovini. 853

Kovaškega pomočnika za izdelovanje raznega poljskega orodja sprejme Miha Ložar, Gammelne, št. Vid nad Ljubljano. 819

Hlapec priden in pošten se takoj sprejme v župnišče. Naslov v upravi »Sl. gospodarja«. 854

Majer. Uprava minoritskega samostana v Ptuju išče poštenega in sposobnega majerja z družino, ki šteje najmanj 3—4 delovne moči. 852

Služkinja, pridna in zvesta, se sprejme takoj. Mesečna plača 150 Din. Predstaviti se mora na svoje stroške. Murko, gostilničar na Pobrežju pri Mariboru, Aleksandrova c. 54. 849

Šprejemem učenko za kuhanje. Naslov v upravi lista. 850

Pekovskega vajenca, poštenega, šprejme takoj pekarna Jónke, Oplotnica. 848

Deklo za večjo kmetijo sprejme Krepek Anton, Sv. Peter pri Mariboru. 834

Sodarske pomočnike sprejme takoj pri prosti hrani, stanovanju in perilu. Fran Repič, sodar, Ljubljana, Trnovo. Nastop takoj. 837

Veleposestvo na štajerskem išče pridnega in zanesljivega volarja in eno dekle. Mesečna plača 150 do 200 Din in vsa oskrba. Ponudbe je poslati tekom enega tedna na upravo lista pod šifro »Veleposestvo«. 841

Sprejemem pastirja ali pastirico od 13 let naprej za stalno. Mermolja, Gačnik 37, pošta Pesnica. 832

Vajenca za kleparsko obrt sprejemem takoj iz poštene krščanske družine. Nikola Pustinek, klepar in organist. Znamka za odgovor. 824

Kartuzijanski samostan Pleterje v Sloveniji — pod Gorjanci — sprejema dva ali tri kandidate za duhovniški stan med 20. in 35. letom, ki se želijo posvetiti posebni službi božji in lepi, zdravi prirodi. Zahteva se najmanj šest razredov gimnazije. Sprejema tudi brate lajke med 18. in 35. letom. Za izobrazbo zadostuje osnovna šola. Podrobnejše navodilo daje Kartuzija Pleterje, pošta št. Jernej v Dravski banovini. 836

POSESTVA:

Prodaj ali dam v najem posestvo na prometnem kraju. Lorenčič, Žikarce št. 91, p. Sveta Barbara v Slov. goricah. 829

Kmetško posestvo 17 oralov, hiša, gospodarska poslopja, sadonosnik, 2000 hmelja, mali vinograd, gozd, je ugodno na prodaj. Pojasnila daje V. Stopar, Velenje. 827

Vzamem v najem mlin na prometnem kraju. Auer Alfred, Legen št. 8, Slovenjgradec. 828

Radi boleznim prodajam zidano hišo z njivo in vrtom v Jarenini, blizu cerkve in tik okrajne ceste. Natančnejše poizvedbe pri Kosiedler F., Jarenina št. 17. 843

Prodaj posestvo 10 oralov, hiša z gospodarskim poslopjem, cena 30.000 Din. Rozalija Jagodič, Komenik, Šmarje pri Jelšah. 835

Hiša na prodaj, dve stanovanji, veliki vrt, električna vpejjava. Vprašati v Mariboru, Radvanjska cesta 10. 840

Proda se lepo posestvo pri glavni cesti, škofič Franc, Žikarce št. 56, p. Sv. Barbara v Slov. goricah. 847

Pozor! Zaradi selitve na prodaj izvrstno malo posestvo v bližini Maribora. Naslov v upravi lista. 848

V najem vzamem kmečki mlin ali malo posestvo takoj ali pozneje. Posredovalec dobi nagrado. Fr. Penko, Žeger, pošta Slivnica pri Celju. 851

Lepo posestvo v Vinjski vasi v izmeri približno 22 oralov z dobrimi zidanimi poslopji, lepimi travniki, njivami in gozdi je na prodaj. Kupe naj se zglasijo pri gospe Juljani Aubl pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. 855

RAZNO:

Hranilno knjižico posojilnice Mala Nedelja prodaj, vloga 10.700 Din. Gleis, št. Ilj v Slov. goricah. 839

Gepelj, slamoreznico, železni štedilnik in leseni plug prodaj posestvo »Livada«, Celje, Gamberje. 383

Plačujem odpadke železa, baker, medenino, svinec, litino, stroje, cevi, vse uporabljivo železo, po najvišji ceni. Justin Gustinčič, Maribor, Tattenbachova ulica 14. 788

Hranilne knjižice vseh posojilnic in bank kupim. Gotovina takoj. Bančno kom. zavod, Maribor, Aleksandrova cesta 40. Za odgovor 3D v znamkah. 665

Moštna esenca, izvrstni izdelek, za izdelovanje jako dobre in zdrave domače pijače z izvrstnim okusom. Cena steklenici 20 Din. Dnevna razpošiljatev. Drogerija Ivan Pečar v Mariboru, Gosposka ulica 11. 703

Omara za obleke je skoro prazna. Dopust je pred vratmi in za obleke ni preostalo mnogo denarja, pa bi vseeno radi bili na dopustu lepo in lahko oblečeni. Tedaj lahko pomaga samo eno — Kaj?

Kupite pri
TIVAR
OBLEKE

Vsakovrstno zlato kupuje po najvišjih cenah Ackermannov naslednik A. Kindl v Ptuj. 264

Cement, strešno opeko, kose, koruzo, moko, specerijsko in manufakturno blago nudi najugodnejše trgovina Zdolšek, Sv. Jurij ob južni železnici. 686

Domačo pijačo, dobro in zdravo, si naredite sami z esenco Mostin, ki jo dobite pri Kanc-Wolfram, Maribor, Gosposka 33. 525

Predno odidete na dopust
si oskrbite
nalivno pero!

Tudi s pisemskim papirjem se dobro založite! Največja izbira in najnižje cene v prodajalni

Tiskarne sv. Cirila
Ptuj, Slovenski trg 7

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

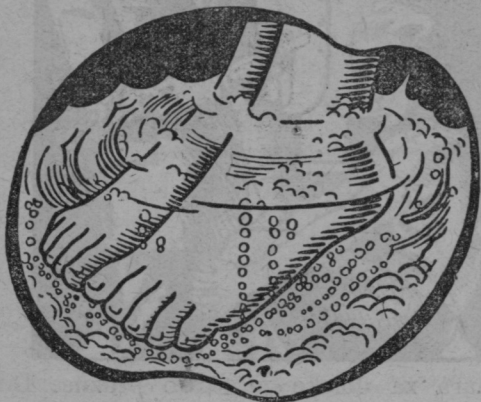
Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem.

Rešite se za vedno vnetih, utrujenih nog in kurjih oces

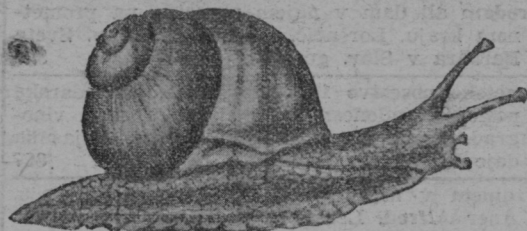
Sezujte čevlje in zadnjič pogledite kurja očesa, ki Vas tiščijo in pečejo. V treh minutah bodo razkrojeni in za vedno bodo izginili v kopeli s Saltrat Rodellom. Takoj, ko oblažujoči zdravilni kisik predre v bolno kožno tkivo, odpade trda in ožuljena koža. Žulje boste popolnoma odstranili s koreninami. Vneta, razdražena koža postane spet svetla, čvrsta in gladka. Nežne mišice na nogi oživijo z novo močjo. Nabavite si še danes pri svojem lekarnarju omet Saltrat Rodella, čigar učinkovanje je kakor čudež. Poizkusite to sredstvo še drevi in naj za vedno prenehajo vse neugodnosti, katere so Vam doslej prizadevale noga. Stroški so neznačajni. Uspeh zagarantiran.

Nakupovalci jabolč
se iščejo. Ponudbe na poštni predal 1 Maribor
pod »Conti«. 842

Bučno olje

pristno liter Din 11.50, banatska moka najfinerja 00g kg Din 2.75, krušna moka Din 1.80, 2, 2.25 in 2.50, turšica kg Din 1.35, kava, sladkor, riž in milo ter drugo špecerijsko blago kupite po izvanredni nizki ceni v špecerijskem oddelku veletrgovine I. Andrašič, Maribor, Vodnikov trg 4. 770

Kupim in prevzamem od sedaj naprej
vsako količino 826

polžev

prvovrstne od 3 cm hišnega premera naprej proti takojšnjemu plačilu.

Fridolin Bischof

Maribor—Melje
Kacijanerjeva ulica 22

Pozor, gostilničarji!

Vaše potrebe pri steklenicah, v kozarcih in v posodi iz porcelana, kakor krožniki, skleda, cele garniture itd., si krijete najugodnejše v oddelku veletrgovine

I. Andrašič, Maribor

Vodnikov trg 4. 751

Dobro blago! Nizke cene!

Platno, hlačevino, sukno itd. dobite v

Trpinovem bazarju

778 Maribor, Vetrinjska ulica 15

Apno, cement

lepenko za strehe, karbolinej, okovi za stavbe in vso železnino kupite najceneje pri staroznani domači firmi 750

I. Andrašič, Maribor

Vodnikov trg 4.

Kupujte pri naših inserentih!

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

ZAVARUJE:

POŽAR
VLOM
STEKLO
KASKO
JAMSTVO
NEZGODE
ZVONOVE
ŽIVLJENJE
KARITAS

Vsak slovenski gospodar zavaruje sebe, svojce in svoje imetje le pri naši zavarovalnici. 167

OGLASI

v „Slov. gospodarju“
imajo
najboljši uspeh!

Dražba zastavljenega blaga

v Mariborski zastavljalnici, Gregorčičeva ulica št. 6, bo dne 15. julija 1936. — Začetek ob 9. uri predpoldne.

Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici

Gosposka ulica 23

v Mariboru

Ulica 10. oktobra

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—.